

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

CĂLĂTORIE SPRE PERFORMANȚĂ

REVISTA
ȘCOLII GIMNAZIALE
NR. 142

An școlar 2022-2023

1

CĂLĂTORIE SPRE PERFORMANȚĂ NR. 2/2023

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

Prezenta lucrare reflectă activitățile școlare și extrașcolare care promovează imaginea școlii, se adresează elevilor și cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial în scopul stimulării interesului pentru lectură.

Revista „Călătorie spre performanță” nr. 2/2023, a fost înregistrată la Biblioteca Națională având cod ISSN 2821-6822 ISSN-L 2821-6822

COLECTIVUL DIRECTOR:

Coordonator: Director, prof. Ioana Ionica

Coordonator: Director adj., prof. înv. pr. Mihalcea Ana-Corina

COLABORATORI - Profesori:

Coordonator proiecte, programe: prof. înv. pr. Martin Mariana

Înv. Nițu-Anica Andra Iuliana

Prof. înv. pr. Florea Elena

Prof. Tincu Camelia Daniela

Prof. Alexe Claudia

Prof. Dincă Andrei Gabriel

Elevi:

Ioana Ștefan Rareș

Iftimie Ștefania Adelina

Preda Maria Anastasia

Albulescu Ioana Natalia

Alexandru Nicoleta Alessia

Gomoescu Ana

Diță Timeea

Greco Maria

Lazăr Natalia

Ciocîrlan Matei

Smaranda Radu George

Redactor, coordonator: bibliotecar, Chiru Paula-Luiza

Tel. 0722 547 202, e-mail:chiru_paula@yahoo.com

Școala Gimnazială Nr. 142, Str. Centurii nr. 4, sector 6, București.

Cuprins

1. Călătorie în lumea cuvintelor
 - 1.1. Călătorie în lumea cărților
2. Călătorie în lumea științei
3. Călătorie în lumea artei
4. Călătorie în lumea credinței
5. Călătorie spre performanță și succes

METODE EFICIENTE ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ

Școala urmărește dezvoltarea elevului, felul în care acesta se valorizează, se maturizează și se transformă mai târziu, în omul concret care acționează. În practica școlară întâlnim din ce în ce mai mulți elevi care întâmpină greutăți în activitatea zilnică atât în plan cognitiv, afectiv, motivațional, volitiv, cât și în planul relaționării cu ceilalți colegi, cu cadrul didactic sau cu membrii familiei din care fac parte.

Încă din prima zi de școală trebuie să le facilităm acestor elevi adaptarea școlară și socială, implicit să intervenim în ameliorarea relațiilor acestuia cu ceilalți, să le asigurăm activități instructiv- educative în condiții psihologice de accesibilitate.

Cunoașterea personalității elevilor devine, deci, cel mai important deziderat al activității cadrului didactic pentru a putea interveni și sprijini și presupune o activitate complexă de culegere a datelor despre elev din toate mediile din care fac parte: familie, școală, grupuri de prieteni.

Această activitate nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp și presupune o „viziune longitudinală” (Gheorghe Tomșa) care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, atitudinilor, capacităților, performanțelor elevilor care s-au manifestat în cadrul lecțiilor, activităților practice, activităților extracurriculare și extrașcolare.

Cele mai importante metode și tehnici de cunoaștere a elevilor utilizate surprind pe de o parte individualitatea elevilor iar pe de altă parte grupurile școlare.

Metodele de cunoaștere a individualității elevilor sunt: observația, analiza rezultatelor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor (de inteligență, de realizarea, de aptitudini, de personalitate). Metodele de investigare a grupurilor școlare cele mai utilizate sunt: metoda aprecierii obiective a personalității, proba „Ghici cine?”, tehnicile sociometrice. Lucrarea analizează și oferă exemple privind fiecare metodă în parte.

In concluzie scopul consilierii este acela de sprijinire a elevului să devină capabil să se ajute singur și, totodată, este un proces de dezvoltare și intervenție în viața elevului când acesta a luat-o pe o cale nefirească sau greșită.

Director,

Prof. Ioana Ionica

Director adjunct,

Prof. înv. pr. Mihalcea Ana Corina

SPORTUL ÎN VIAȚA COPILULUI

Viața fără sport este neîmplinită!

O zicere latină de demult spune că "O minte sănătoasă se află într-un corp sănătos". Dacă ar fi să dăm crezare acestor vorbe, am putea spune că toată viața noastră stă sub semnul sănătății noastre fizice. Una din cele mai bune căi prin care putem să ne asigurăm de sănătatea noastră fizică este practicarea unui sport. Prin practicarea unui sport încă din copilărie, ne asigurăm de existența unei forme fizice, de pe urma căreia avem de câștigat în orice activitate pe care am face-o.

Împreună cu capacitatea de a rezista cu ușurință activităților zilnice, practicarea unui sport atrage după sine și o dezvoltare armonioasă a corpului. Prin practicarea unui sport, organismul este ferit de extreme precum: slăbirea dizgrațioasă a trupului sau obezitatea. Odată cu această modelare echilibrată a corpului, ne vom învăța organismul cu un regim alimentar sănătos. Aceste aspecte au și o influență directă asupra sănătății noastre fizice și ne permit să ne ferim mai ușor de diverse boli. Doar din perspectivă biologică și medicală, practicarea unui sport pune sângele în mișcare, care atrage după sine o oxigenare corespunzătoare a creierului, precum și o energizare suplimentară a întregului organism.

Rezultatul direct al energizării corecte a corpului nostru este creșterea tonusului muscular, dar și creșterea dorinței de viață. Dar poate cele mai importante aspecte negative combătute prin practicarea unui sport sunt: sedentarismul și stresul. Cele două aspecte tind să devină o problemă a timpurilor prezente, iar de urmările nefaste ale acestora nu sunt feriți nici adulții, dar nici copiii. Deoarece astăzi, o mare parte din viața noastră de copii ne-o petrecem în fața ecranului unui computer sau în fața televizorului, practicarea sportului devine un factor de echilibru pentru noi.

Totodată sportul este și un bun motiv de a petrece timp în afara casei, în natură, departe de radiațiile emise de diversele dispozitive electronice de care suntem înconjurați în fiecare moment.

Sportul este important, indiferent de natura lui!

Mișcarea în viața copiilor prezintă beneficii multiple pentru corp și minte, așa cum spune și proverbul “Mens sana in corpora sano”! Cum să avem o minte sănătoasă, dacă corpul care o găzduiește nu este curat, aerisit?

Antrenând corpul - antrenăm mintea!

Exercițiile fizice ne fac să gândim mișcarea, să coordonăm părți ale corpului nostru; lucrând zilnic, aducem în viața noastră o stare de bine!

Trebuie să ne menținem creierul activ!

Bineînțeles că sportul are rolul său semnificativ asupra formei mentale. Memoria și gândirea sunt afectate de modul în care ne păstrăm vitalitatea creierului. Dacă vrem să ne menținem creierul în cea mai bună formă este esențial că de-a lungul timpului să ne supunem unor exerciții mentale. Toate aceste sfaturi e bine să le punem în practica de timpuriu, în mod constant.

Concluzia este că sportul în viața copilului oferă multiple beneficii, nu doar la nivel de dezvoltare fizică armonioasă, ci și la nivelul socializării și al sănătății pe termen lung, iar copiii care practică un sport constant sunt mult mai sociabili, comunicativi și disciplinați.

Director,

Ioana Ionica

prof. Educație fizică și sport

JOCUL ÎN VIAȚA ȘI DEZVOLTAREA COPILULUI

Dezvoltarea tehnicii a adus cu ea nenumărate avantaje, dar nu lipsesc dezavantajele, limitele ei. Astfel se întrerup canalele de comunicare socială, de deschidere către umanitate. De aceea se impune utilizarea unor metode ce valorizează sentimentul de apartenență la grup, solidaritatea, spiritul de echipă, respectarea normelor, astfel de metodă este jocul.

Jocul este o activitate umană dominantă în copilărie, prin care copilul își satisface imediat, după posibilități, propriile dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară pe care și-o creează singur. Această activitate nu este specifică doar copilului, ea întâlnindu-se și la adolescenți, la maturi, sau chiar la bunici. Cu toții ne refugiem deseori într-o lume imaginară, pe care ne-o creem plină de vise, de dorințe ce se împlinesc, de imaginație, o lume paradisiacă în care restricțiile lipsesc. În crearea lumii imaginare omul transpune realul în imaginar.

În grădiniță această activitate nu este o activitate lipsită de importanță și seriozitate. Toți ne aducem aminte că multe lucruri le-am învățat aici prin joc, el fiind practic singura metodă prin care noi puteam asimila ceva nou. Jocul are rol terapeutic pentru cei care nu au dezvoltată inițiativa și curajul de a intra în competiție. Prin joc se eliberează de timiditate și intră cu toate forțele în joc. Nu se mai teme așa de tare de critica celorlalți, deoarece personajul poate spune orice, iar reproșurile nu i se adresează lui personal, ci personajului.

Prin joc se poate fortifica, întări voința și atenția. Cercetătorii au demonstrat că jocul copilului este esențial pentru dezvoltarea personalității lui și că prin joc se dezvoltă capacitățile și competențele de bază. Scopul jocului este acțiunea însăși, capabilă de a satisface imediat dorințele sau aspirațiile copilului. Prin atingerea scopului, se restabilește echilibrul vieții psihice.

Importanța locului pe care-l ocupă jocul în viața copilului este dată de faptul că jocul satisface dorința firească de manifestare, de acțiune și de afirmare a independenței copilului. Prin joc copilul ajunge să cunoască realitatea social, deprinde modele de conduit și reflect la comportamentul propriu și al celorlalți.

Prin joc, atunci când suntem mici, asimilăm realul la eu și, prin imitație a eului la real. Tot prin joc ne descarcăm energetic și ne rezolvăm anumite conflicte, ne formăm și ne informăm, socializăm cu alții. Orice joc implică: realizarea corectă a sarcinilor; putere de stăpânire; disciplină; respect pentru ceilalți; critică și cooperare; comunicare; respectarea anumitor reguli.

Jocul, putem spune, pregătește individul pentru viața de adult.

Un mare pedagog a încercat să răspundă la întrebarea- de ce se joacă copilul?, ajungând la concluzia că omul nu este întreg decât atunci când se joacă. Jocul oferă individului posibilitatea descătușării de lumea înconjurătoare. Pentru el regulile sunt de nemodificat.

BIBLIOGRAFIE:

1. Chateau Jean - Copilul și jocul, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970;
2. Elkonin D. B.- Psihologia jocului, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980;
3. Ezechil Liliana, Păiși - Lăzărescu Mihaela - Laborator preșcolar, Editura V&I Integral, București, 2001.

Prof. înv. primar Mihalcea Ana-Corina

Director adjunct,

Școala Gimnazială nr.142, București

100 de zile de școală...

...în Clasa Pregătitoare A

prof. înv. primar Martin Mariana

Ideea de a sărbători primele 100 de zile din viața unui școlar este preluată din alternativa educațională step by step. Începerea școlarității este o perioadă mai delicată deoarece copiii se despart de mediul preșcolar cunoscut și își asumă statutul de școlari, pornesc pe un alt drum, al școlarității, presărat cu noi aventuri.

Au fost voci care au întrebat ”De ce 100 de zile?”, iar răspunsul ar fi că este o perioadă suficient de lungă de timp, deoarece se referă la 100 de zile în care elevii au mers efectiv la școală, fără a socoti week-end-urile, vacanțele și zilele libere, o perioadă în care au avut timp să se cunoască, să devină parte a școlii, să se simtă școlari.

Dacă ar fi să ne referim strict la numărul 100 am putea merge mai departe și să ne gândim la cifrele din care este compus. Cifra 1 înseamnă noi începuturi, un punct de plecare, încredere în sine, creștere și dezvoltare, motivație, acțiune și împlinire. Cifra 0 înseamnă energie, perfecțiune, întreg, mărește influența și semnificația numărului lângă care apare. Numărul 100 este un semn că există capacitatea de a depăși obstacolele care îți apar.

Proiectul “100 de zile de școală” se adresează în primul rând elevilor de la clasa pregătitoare, dar și părinților acestora, devenind o modalitate de a se cunoaște mai bine, de a arăta valoarea lor împreună, părinți și copii, un mod de exprimare prin intermediul artei.

Copiii au participat cu mare entuziasm la această activitate cu caracter extracurricular, care a avut ca scop creșterea calitativă a actului învățării. Creativitatea elevilor a fost promovată și stimulată prin prezentarea proiectelor *100 de zile de școală*, în a căror realizare am implicat părinții în ideea de a petrece timp de calitate în familie.

În cele 100 de zile care au trecut de la începutul anului școlar, am avut momente în care am învățat să fim prieteni, ne-am bucurat de fiecare zi petrecută împreună, de zâmbetele și de voioșia care ne înconjoară, învățând mereu ceva folositor. Zi de zi s-au pregătit pentru marea sărbătoare învățând litere, cifre, poezii, cântece, povești.

Ziua a început sub imperiul numărului 100, au avut de numărat obiectele care apăreau în interiorul numărului. Având în vedere că până în acest moment au fost învățate doar numerele până la 20, elevii au fost împărțiți pe 5 echipe, 5 culori, fiecare echipă având 20 de inimi pe care au scris fiecare câte un cuvânt care le-a venit în minte atunci când s-au gândit la cele 100 de zile de școală care au trecut. Toate inimile au fost lipite și am obținut o inimă uriașă care a cuprins cele 100 de inimi mici, fiind un proiect al întregii clase. Jocul zilei a fost: "Dă cu zarul până ajungi la 100!" După multă muncă a venit răsplata: medalii, diplome pentru cele 100 de zile și ceva dulce cu care am compus numărul 100.

În școala primară se învață elementele cele mai simple ale limbajului artistic, se educă și se formează o serie de procese psihice intelectuale, afective și motivaționale, care sunt foarte importante în actul creator.

Consider că genul acesta de activități sunt foarte importante pentru identificarea propriilor valori ale elevilor și a grupului din care fac parte.

Bibliografie

- Ciolan, L . (2008), „Învățarea integrată – fundamente pentru un curriculum transdisciplinar”, Editura Polirom, Iași;
- Cucuș, C., (2006), „Pedagogie”, Editura Polirom, Iași;
- Bocoș, M., Chiș, V., (2012), „Abordarea integrată a conținuturilor curriculare, particularizări pentru Învățământul primar”;Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca;
- Manolescu, M., (2004), „Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar. Teorie și practică”, Universitatea din București, Editura Credis.

Jocul de mișcare, important mijloc de dezvoltare

a capacității motrice generale

Prof. ALEXE CLAUDIA

Jocul reprezintă principala cale și formă de activitate prin care copilul ia contact cu mediul înconjurător, îmbogățindu-și experiența de viață.

În cadrul acestei vaste activități, *jocul de mișcare* ocupă un loc deosebit de important, atât în activitatea organizată (lecția de educație fizică, jocul ca formă independentă) cât și cea neorganizată, în grădiniță și în afara ei, în timpul zilei. Multiplele sale valențe îi conferă culoarea de fond în tabloul activităților fizice ale copilului de vârstă preșcolară, revenindu-i contribuții de seamă în formarea și în dezvoltarea personalității copilului. În acest sens, este necesar să fie subliniat că jocurile dinamice (de mișcare) asigură dezvoltarea multilaterală a aparatului locomotor, exercitând în același timp influențe pozitive asupra marilor funcțiuni, contribuind astfel la îmbunătățirea metabolismului general. Fiind activități complexe, ele au cele mai mari implicații în dezvoltarea multilaterală a capacității motrice generale, oferind posibilitatea formării și fixării în mod colectiv a deprinderilor motrice de bază: mers, alergare, săritură, aruncări și prinderi, cățărare, târâre, escaladare etc., a dezvoltării calităților motrice: viteza, îndemânarea, forța, rezistența, a capacității de coordonare generală și de orientare în spațiu (aprecierea direcțiilor și mărimilor spațiale) etc. Pe lângă acestea, datorită condițiilor extrem de variate, de cele mai multe ori inedite, pe care le creează jocul, copilul are posibilitatea să-și formeze priceperi motrice, îmbogățindu-și în felul acesta experiența motrică.

Nu mai puțin important este rolul pe care îl are acesta în ceea ce privește dezvoltarea trăsăturilor de personalitate, a calităților morale și volitive, a spiritului de acțiune în colectiv etc. Toate aceste valori pe care le-am subliniat în mod succint (nu mi-am propus o tratare exhaustivă) nu se vor realiza în mod spontan, ci numai dacă se vor urmări, în mod deliberat, în mod expres, în cadru pedagogic, educativ, creat și condus de educatoare. Pentru a asigura dezvoltarea multilaterală a motricității este necesar ca jocurile să fie bine alese, să se bazeze pe un fond vast și multilateral de mișcare, care să solicite în mod complex capacitatea motorie a copilului.

Datele diferitelor cercetări ne demonstrează capacitatea crescută de efort pe care o are copilul preșcolar, posibilitățile fizice superioare față de cele puse în evidență în activitatea fizică desfășurată în mod curent în grădinițe. În practică se constată că, de multe ori, jocurile alese nu solicită capacitățile reale ale copilului, nu fac apel la cultura lui motorie, în fondul de cunoștințe pe care-l posedă, în evidentă creștere față de generațiile precedente. Astăzi datorită pătrunderii în tot mai mare măsură a sportului în viața socială, copilul preșcolar prezintă un fond de cunoștințe privind unele ramuri sportive (în special jocuri sportive) destul de bogat, favorizat și de informațiile transmise prin canale mass-media.

Ar trebui să se țină seama nu numai de emanciparea copilului (pe plan biologic și spiritual), ci și de faptul că posibilitățile lui de mișcare, acasă, în familie, sunt limitate, datorită spațiului, absenței unor locuri special amenajate pe lângă casă. Urbanistica modernă, nu reușește în toate locurile să rezolve această problemă, de aceea subliniez necesitatea ca măcar în cadrul grădiniței copilul să-și poată pune în evidență și ameliora potențialul energetic și motric pe care-

l are. Jocurile în care rolul mișcărilor este clar exprimat poartă, în general, denumirea convențională de „jocuri de mișcare” dinamice).

Jocul de mișcare este o variantă a activității de joc. Baza ei o constituie diferitele acțiuni motrice active, motivate de un subiect (temă, idee) și parțial îngrădite de reguli. Totodată, ele urmăresc învingerea, în condiții mereu schimbătoare ale mediului de joc, a diferitelor dificultăți sau obstacole ivite în calea atingerii scopului propus. Acțiunile motrice, de exemplu, pot fi legate de executarea unor mișcări de imitare; în cadrul jocurilor putem întâlni scurte părți de alergare, acțiuni de „viteză”, de „îndemănare”, de învingere a obstacolelor prin săritură, rezistență și forță. Alte acțiuni cer folosirea diferitelor mișcări legate de orientare, observație sau auz și toate acestea – în diferite forme și combinații. Sarcina jocului determină stabilirea acțiunilor jucătorilor conform scopului propus, caracterul și dezvoltarea conflictului de joc. Această latură a jocului – existența unui sens – înviorează, pe de o parte, acțiunile complexe ale jucătorilor, iar, pe de altă parte, dă un colorit emoțional folosirii diferitelor procedee tehnice sau elemente de tactică.

Regulile determină în cadrul fiecărui joc elementele cele mai constante în așezarea jucătorilor și cele mai tipice în deplasarea acestora, precizează caracterul comportării, drepturilor și obligațiile jucătorilor, stabilesc mijloacele de conducere a jocului și procedeele și condițiile de stabilire a rezultatului. Acest lucru nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune manifestarea unei activități creatoare din partea jucătorilor și folosirea inițiativei personale pe măsura capacităților, dorințelor și intereselor fiecăruia. Conținutul jocului de mișcare (acțiunile motrice și subiectul) determină forma lui, cu alte cuvinte caracterul tipic de organizare a participanților.

Caracteristica jocului de mișcare este organizarea acțiunilor participanților, care să le permită o largă inițiativă creatoare în alegerea mijloacelor pentru atingerea scopului propus.

Particularitățile constituente ale conținutului și formei caracterizează jocul de mijloace ca fiind unul dintre mijloacele educației fizice, care poate fi folosit însă și ca o metodă de dezvoltare fizică generală. Datorită multitudinii efectelor pe care jocurile de mișcare le au asupra copiilor din punct de vedere formativ-instructiv-educativ, ele sunt folosite în toate formele organizate prin care educația fizică este realizată în școală, în lecție, în pauzele organizate, în excursii sau plimbări. Cu ajutorul jocului de mișcare formăm cunoștințe, priceperi și deprinderi motrice de bază ca: mersul corect, alergarea economică, săritura și aruncarea, și dezvoltăm în același timp și calitățile motrice de bază necesare în viața de relație (V.I.R.F.) într-o formă plăcută și ușor accesibilă. Fiind o formă de activitate ce dă satisfacție, jocul antrenează la o participare conștientă, determinând în același timp o manifestare degajată și integrală a personalității.

În jocul de mișcare se manifestă atât calitățile, cât și defectele caracterului și totodată, nivelul pregătirii fizice și motrice ale participanților. Ceea ce este deosebit în jocul de mișcare la diferite vârste sunt sarcinile, conținutul, modul de organizare, precum și numărul regulilor. Astfel, același joc poate fi folosit la orice vârstă, amplificând însă cerințele, regulile, măbind distanțele și numărul obstacolelor, solicitând din ce în ce mai multă corectitudine.

Versurile de azi..... ale poetilor de mâine

GRĂDINA CU FARMEC

Într-un tufiș stă o albină,

În altul un bondar.

Una stă să zumzăie

Și celălalt să bâzâie.

Florile privesc la razele soarelui

Și se încălzesc cu razele lui.

Atunci când ploaia vine

Și grădina se înmoaie.

Gâzele se ascund sub frunze,

Despre ploaie să se amuze.

Iepurașul zburdă prin grădină

Iar cățelul a mâncat, are burtica plină

Așa e viața în grădină.

Și astfel în grădina cea bogată,

Viața este fermecată

Gâzele și florile își împart culorile.

Albulescu Ioana Natalia

Elevă Clasa aVI-a C

A VENIT PRIMĂVARA!

Prima zi de primăvară,

De diferite culori.

Așteptată de către toți copiii.

Iar mamele sunt bucuroase

Ghiociei înfloresc și la copii zâmbesc,

Pentru copiii lor,

Căci azi este ziua bucuriei,

Dar și pentru darurile primite.

Fericire pe pământ să fie!

Lănțișoare, trandafiri,

Armonie peste tot,

Brățări de primăvară,

Vezi în jurul tău.

Acesta este spiritul adevărat,

Copii care tipă de fericire și veselie,

De primăvară parfumat!.

Culegând câte o sută de ghiociei,

Alexandru Nicoleta Alessia

Elevă Clasa aVI-a C

PRIN PĂDURE

Luna iunie a venit cu un soare puternic. Copacii sunt plini de frunze verzi, iar florile încep să-și arate frumusețea.

În această zi m-am hotărât să ies la plimbare prin pădurea din apropierea casei mele. Pe măsură ce mergeam prin pădure, am observat o pasăre rară, cu pene albastre și roșii. Era o pasăre atât de frumoasă, dar se mișca foarte repede și din păcate am pierdut-o din vedere. Am încercat să o mai caut, dar nu am reușit.

În continuare, am descoperit o poiană superbă, cu flori multicolore și frumos mirositoare. Era mare, extinsă și deasupra puteai vedea norii purpurii. În mijlocul ei, era o stână cu acoperișul de paie și pereții din lemn. Am intrat timid în ea, dar nu era nimic acolo. Am ajuns la concluzia că era o stână abandonată, însă am rămas plăcut impresionat de aceasta.

Am ieșit din stână și m-am dus la un izvor din apropiere pentru a bea apă rece, deoarece îmi era foarte sete, apoi m-am reîntors la poieniță și m-am așezat pe iarba verde. Am stat acolo, bucurându-mă de natură, aer curat și o privelilște minunată.

În concluzie am plecat acasă, fericit că am petrecut o zi minunată.

Ioana Rareș Ștefan

Clasa a V-a A

Cheia, încuietoarea și mesajul

Ana Gomoescu, clasa a VII-a A

-Există multe lucruri în viață care ne fac să ne simțim împliniți, unul pentru fiecare. Pentru mine, acel lucru e casa mea de amanet. Sute de exponate vin în fiecare zi, depozitate în sediul meu de mărimea unui bloc. După ce am devenit mai populari pentru clienți, am considerat să ne mutăm într-o clădire mai mare. Efortul care trebuie depus pentru a muta toate ciudățeniile pe care le am, unele vechi de mii de ani și fragile, ar fi mai mare decât să construim mai multe etaje peste cele pe care le avem acum. Din păcate, nu este exact legal, dar a supraviețuit trei cutremure așa că nu îmi fac griji. Dar lăsând integritatea structurală a magazinului meu la o parte, marfa e cea pentru care ați venit, nu ? 1946 de exponate, toate de vânzare, mai puțin unul. E din colecția mea personală.

Mi-a pus în palmă un cub, nu mai mare decât o cutie de chibrituri, cu toate laturile albe, și cu o broască pentru o cheie pe o parte. Broasca era aurită și făcea cubul greu. Mă întorc către femeie și îi întind cubul.

-Și m-ai chemat pentru că... ?

-Am auzit de abilitatea ta de a deschide orice lacăt, ceva ce alții, inclusiv eu, nu au reușit. Mai mult, cel ce mi-a oferit acest exemplar minunat a spus că înăuntru exista un cod în limba veche. Am auzit că ești expertă în amândouă domeniile, a continuat, zâmbind.

-Asta e adevărat... Auzisem că serviciile pentru aceasta doamna se plătesc bine. Să mă uit în continuare la vopsea cum se usucă, sau mai bine să convoc demonii? Nimeni nu înțelege durerea de a-ți vinde sufletul. Eu mă resemnasem, demonul meu era de treabă și totul are un preț. O să văd ce pot face, spun întorcându-mă să plec.

-Aș aprecia dacă poți să îl deschizi fără prea multa deteriorare a obiectului, e foarte rar, spuse vocea ei, îndepărtându-se până nu o mai puteam auzi.

Oricum, eram concentrată pe cub, încercând să caut deschizături, undeva unde fețele lui se uniseră să formeze o cutie, dar când ajung afară, în aerul rece al serii, și văd că strălucește, câtuși de puțin, îmi dau seama că lacătul e acolo doar ca o decorațiune, adevărata încuietoare e un zid de magie neagră. „Deci nu am scăpat de contactarea puilor iadului până la urmă, așa îmi trebuie pentru ca am crezut ca o sa fie ușor.” Cugetez astfel, pierzându-mă în muribunda limba de căldură a zilei, ce aluneca de pe cer mai repede decât aș fi vrut, lăsând loc doar suspinelor răcoroase ale vântului și cernelii negre a cerului.

Odăița nu era mare, dar era acasă.

Mă uit la pentagrama de pe podea, apoi pun cubul în mijloc. L-am studiat destul pe drum, încât să-mi dau seama că doar invocarea îl poate desface. Cu o brichetă, aprind lumânările din jurul pentagramei, pe toate cele 13. Acestea emană o lumină roșie și, în câteva secunde aprind pentagrama. Ea naște o figura lungă, cu un corp roșiatic și o pereche de coarne ce brăzdează aerul când își întoarce capul hidos spre mine.

-Ah, văd că maestra are o alta misiune pentru mine? zice, cu un zâmbet puțin prea larg.

Voiam să o fac rapid, așa că torn conținutul fumuriu al unui borcan între liniile roșii și spun:

-Nu am prea multă răbdare azi, deci deschide cubul, ia-ți plata și dispari.

Silueta dă din cap.

-Pentru cineva care vrea un serviciu de la subsemnatul, lipsa de politețe e crasă, dar te voi ierta de data asta, fiindcă știu că plata ta e de cea mai bună calitate.

A observat cubul puțin, iar cu o mișcare din mână, acesta a crăpat în două, la fel de ușor precum coaja unui ou.

-Era ținut împreună de magie, de câteva cuie și de noroc, zise demonul, aruncându-mi cele două părți ale cutiei, cuiele au căzut pe podea, rămânând uitate acolo până ce aveau să-mi intre în picioare, câteva zile mai târziu. Apoi dispăru. lumina roșiatică pierind și ea, într-un fum gros...

Aceste vorbe îmi dădeau de gândit. Oare ce lucru important era ținut ascuns de vrăji atât de ușor de descifrat? Înăuntru era o singura bucată de hârtie, mică, de mărimea unui degetar, ce păstra un singur simbol pe suprafața sa albă: era simbolul pentru creare. Îl desenez rapid în aer, degetele mele formând linii nevăzute. Nimic nu s-a întâmplat. La început.

Pereții interiori ai cubului au dezvăluit rune ascunse ce erau conectate cu cea de pe hârtie. Pentru o fracțiune de secundă puteam vedea simbolurile de deplasare și de schimbare, care, împreună cu cel desenat de mine ar produce... un portal. Îl văd în fața mea rotindu-se ca apa, plutind, neafectat de gravitație. Mă îndreptam fix către el, mult prea rapid. Am încercat să apuc un dulap, un perete, o masa, dar în zadar.

Mă trezesc într-o cameră uriașă, cu pereți de metal, podea din același material. Era complet goală. O voce răsuna de undeva din tavan:

-Nu am mai avut invitați de milenii, mă gândeam că acel cod era mai ușor de descifrat. Presupun că ești aici pentru dorințe.

Ochii mei căutau o cale de scăpare, dar m-am calmat destul încât să vorbesc :

-Sunt aici doar pentru că am căutat o cale de a deschide cubul, nu îmi doresc nimic de la tine, așa că, dacă ai putea să mă trimiți înapoi, ți-aș fi recunoscătoare.

-Oh, deci ești unul dintre escrocii aceia care neagă tot când dau de probleme. Mă dezguști! zise vocea cu un chicotit oribil. Din păcate, făcu o pauză pentru a mă transporta într-o alta camera care era mai mult o hală industrială. Regulile sunt reguli și eu trebuie să le respect, așa că: Bun venit în labirint!

Auzeam bâzâitul motoarelor, dar înainte să pot zice ceva, a continuat:

-Eu sunt un duh, dar lămpile sunt destul de plictisitoare, deci m-am mutat aici. Ca să obții cele trei dorințe, trebuie să mergi prin labirintul acesta și să găsești cheia. Un singur mic obstacol... Vocea i s-a întrerupt când motoarele au gemut și tavanul a coborât. Cred că ai înțeles deja. Mișcă-te! Timpul este scurt!

Am început să alerg printre tufișurile ce alcătuiau labirintul. Când am încercat să mă cațăr pe ele, au crescut și mai înalte, iar când am vrut să trec prin ele, crengile s-au unit într-un perete. Nu mai era altă cale, trebuia să trec prin labirint în mod corect.

Praful de pe jos se ridica cu fiecare pas, pietricele îmi intrau în pantofi, dar nu mă puteam concentra decât la mers și la runele pe care le desenam în fața mea. Voiam să văd care funcționează, cele mai multe cădeau pe pământ și se disipau într-un vapor albastru. Puține îmi ieșeau dintre degete și pluteau, ridicate de forța magiei lor. Toate acestea erau cele de luptă, după cum aveam să aflu.

Blocaj după blocaj, înaintam încet dar măcar înaintam, placa de sus ca o avertizare tăcută să continui. Din păcate, existau mai multe „obstacole” decât m-a informat duhul.

Șerpi au apărut din zidul verde. Înainte să pot înregistra ce s-a întâmplat, au sărit la mine, gurile larg deschise, colții lor plini de venin strălucind. Abia am avut timp să formez un scut și să mă uit câți erau: cinci, cinci șerpi care voiau să mă înghită. Protejată de scutul meu, mă uit în jur pentru o armă și văd un fluier. Era unul lung pe care l-am recunoscut ca fiind unul de hipnotizare a șerpilor.

Bariera mea s-a rupt, dar, cu două mișcări din mână, cei cinci șerpi au fost aruncați în spatele meu...timp câștigat pentru a invoca o rună mai complicată, ce îi suspenda în aer pentru puțină vreme. Alerg spre fluier, dar mă împiedic de o creangă și cad, creaturile urmându-mă cu o

viteză amenințătoare. Unul îmi ajunge pe picior și îl prind de coadă înainte să mă muște. Îl arunc în alt șarpe ce era puțin cam aproape, apoi mă ridic și alerg spre fluier. Cu un simbol de aer, îl silesc să cânte. Bestiile au fost hipnotizate și s-au încolăcit una în jurul celeilalte. M-am oprit din cântat, sperând că ce făcusem până atunci a fost de ajuns să îi potolească destul cât să mă lase în pace.

Tavanul era acum la înălțimea celui al unei camere obișnuite. Trebuia să mă grăbesc, dar toate traseele pe care încercam să merg erau blocate, labirintul avea drumuri care se terminau în zid de crengi. Ajunsesem să mă deplasez pe genunchi, căpătând multiple zgârieturi, nu foarte frumoase. Am ajuns la o răscruce în cele din urmă, trei drumuri ce porneau de la ea. Tavanul mă silea să aleg mai repede, dar mintea speriată și corpul meu obosit nu ascultau. Stânga! M-am rugat ca aceasta să fie poteca corectă.

Ca o lumina la sfârșitul tunelului, văd cheia și plonjez cu ultimele puteri spre ea, apucându-o, poarta scăpării mele. Cheia era aurită și mare, plină de pământul pe care stătuse. Legată de ea era o bucată de metal subțire pe care stăteau gravate 24 de simboluri. Ochii mi se măresc și disperarea își face loc în sufletul meu. Tavanul îmi apasă pe coaste, nu aveam timp să desenez toate runele din cauza complexității lor. Aveam să mor, libertatea atât de aproape de mine ca o puteam gusta.

-Nu am susținut ca o să fie ușor să ieși, spuse duhul! Vocea lui batjocoritoare îmi răsună în urechi precum scrâșnetul metalului.

-Păstrează-ți vorbele pentru tine!

Atunci, cu tavanul zdrobindu-mă, văd că doar patru rune sunt necesare pentru deschiderea portalului. Degetele mele, pironite la pământ, desenează blestematele de rune și, chiar sub mine, valurile portalului se deschid și mă trag către siguranță.

Totul e încețoșat, nu pot să aud, nu pot să mă mișc. Eram moartă? Probabil. Poate toate erau amintirile unei persoane pe moarte. Îmi vedeam trupul, parcă pluteam deasupra lui, liberă de forma fizică.

-Cred că mi-am spart capul, vorbele astea, care parcă erau grăite de altcineva mă aduseră înapoi în propriul corp.

În dreapta mea stătea cubul, acum refăcut. Aștepta pe podea, fețele sale albe sclipind în razele soarelui. Lângă el era o ultimă bucată de hârtie, o rună pe care nu o mai văzusem până atunci. Dedesubt scria „dorința”, ceea ce am presupus ca era traducerea acesteia.

După o vizită la spital, în care am aflat că nu aveam, de fapt, capul spart, m-am îndreptat către casa de amanet, ce se ridica ca un castel din inima orașului. Îi arunc cubul și, întorcându-mă să plec, îi spun:

-Am încercat totul, e imposibil de deschis.

-Înțeleg, îți mulțumesc pentru încercare, a răspuns, și s-a întors la lucru.

Acasă, întinsă pe canapea, având cubul în mână, suspin:

-După câte am pățimit astăzi, nu pot lăsa alți bieți nenorocoși să aibă acces la obiectul ăsta blestemat. Celălalt cub, copie perfectă, nu are nimic în interior. Nimeni nu trebuie să mai treacă prin aceste încercări. Îmi iau rămas bun de la tine, duh din cub, a fost o absoluta neplăcere să te întâlnesc!

Cu trei mișcări din degete aprind flacăra în șemineu. Zâmbesc atunci când limbile de foc înghit cutia, într-un dans de galben și roșu.

PEGASUL CARE A SALVAT-O PE PRINȚESĂ

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi nu s-ar povesti, o prințesă captivă într-un templu de aur cu podeaua de argint.

Într-o seară, când luna bătea printre zăbrelele de fier ale camerei, prințesa privea pe fereastră și se întrista. Se gândea la lumea de afară pe care nu ajunsese să o cunoască. Privea în jos spre poalele muntelui, dar vedea doar pustiul. Se întreba ce era acolo jos, cum arată necunoscutul. Era aici aproape de o viață; nu-si amintea cum ajunsese la templu, dar simțea că locul ei nu este acolo.

La ușă se auziră bătăi care o treziră din visare și o voce ascutită îi rosti:

-Uite-ți cina, leneșo, și i se aruncă o porție de orez mucegăit pe podeaua rece de argint!
Așa își primiea mâncarea odată la câteva zile.

Plictisită, fata se așeză pe patul tare al camerei. O șoaptă delicată îi ajunsese la urechi:

- Spune-mi numele de trei ori și eu te voi salva!

Neînțelegând ce se întâmplă, fata tresări și se uită în jurul ei.

- Cine ești tu și ce dorești? Nu știu cum te cheamă.

- Asta doar tu poți afla!

Vocea care se auzea era vocea unuia dintre sutele de animale fantastice trimise de părinții fetei să o caute în lume. Aceste animale aveau puteri supranaturale de vindecare, întinerire și puteau înțelege glasul oamenilor. De-a lungul timpului au fost trimise sub toate formele să ajute la găsirea prințesei. În sfârșit, unul dintre aceste animale găsisese prințesa și era pregătit ca, atunci când timpul va veni, să își ducă la capăt misiunea. Acesta era un Pegas măiastru ce întruchipa un fecior de împărat, care își ascultase chemarea inimii și plecase în căutarea prințesei.

După ce auzisese glasul care i-a vorbit, fata își aminti de visele pe care le avea. În rare nopți în care dormea, avea câteva vise care se repetau. Se făcea că o voce îi vorbea, ea găsea indicii și pleca din templu.

Curioasă, cercetă camera în detaliu și găsi sub o cărămidă o foaie veche de pergament. Pe ea era scris cu litere de praf de stele:

„Când e Luna cea albastră,
Următoarea zi vei fi măiastră.
Ascultă bine,
Cineva te va ajuta pe tine
Afară să ieși,
Liberă să trăiești
Cu părinții tăi adevărați,
Dragii noștri împărați!”

Trecură trei zile și trei nopți, iar luna albastră apărură pe cerul înstelat! Era momentul cel așteptat de ani buni, când va fi în sfârșit liberă.

Prințesa aștepta un semn, dar acesta nu apărea; mai citi o dată sulul de pergament. Lipsită de speranță, se retrase într-un ungher, iar în raza lunii văzu o pană nisipie.

Vântul bătea puternic, iar pana minunată se roti de trei ori și o lumină orbitoare apărură, atunci, în locul penei se afla acum un Pegas mare cu aripi măiestroase, o piele fină ca mătasea, coamă ondulată și aurită și doi ochi albaștri ce străluceau în lumina lunii.

-Încalecă-mă! rosti Pegasul și, imediat, ca și cum știa ce urmează, Prințesa se așeză pe spatele lui și plecară în lume.

Merseră ce merseră și dădură peste un iarmaroc. Cu greu trecură prin mulțime, însă nu fără a se face remarcați. Un Pegas nu este ceva ce vezi în fiecare zi, iar acesta era un Pegas

deosebit. Scorpia satului, auzind de Pegas, și-a trimis Corbul să-i aducă aripile magice ale acestuia pentru a o face nemuritoare și mai presus de toți împărații.

Își aduse Corbul tot neamul pentru a se lupta cu Pegasul dorit de Scorpie și se luptară, ce se luptară, zi de vară până-n seară, fiecare încercând vicleșuguri care să-i ajute să biruiască. Și, când erau aproape leșinați, își întoarseră rugămintele către fată:

-Fată de împărat, îți promit jumătate din împărăția Scorpiei, dacă mă ajuți să-i tai aripile Pegasului tău, zise Corbul! Vei face o faptă bună și o vei salva pe stăpâna al carei rob sunt eu.

-Fată de împărat îți promit că te duc la părinții tăi, dacă îmi dai nițică apă, să-mi potolesc setea și să-l biruiesc pe Corb, zise Pegasul!

Fata dete apă armăsarului, iar acesta își recăpătă forțele, reușind să smulgă capul corbului, apoi tot ea, de bucurie, îl luă în brațe pe Pegas, iar acesta își schimbă culoarea din nisipiu în auriu. Fata se rupse repede din îmbrățișare și îl îndemnă să o conducă acasă!

Merseră mai departe, printr-o pădure stăpânită de un urs uriaș ce păcălea călătorii ce pășeau în pădurea sa. Acesta nu-i lăsa să treacă decât dacă rezolvau o ghicitoare:

-Ce instrument muzical se aude, dar nu se vede? Spuse, cu o voce tulburător de groasă, ursul.

Se gândiră și se mai gândiră, apoi ziseră în cor:

-VOCEA, e răspunsul la a ta ghicitoare; acum lasă-ne să trecem.

Ursul, supărat, le mai dădu o ghicitoare, știind că aceasta este imposibil de ghicit, deoarece apelase la un șiretlic.

Pegasul se prinse de fățarnicia Ursului și îi spuse să mai aștepte o noapte până ei vor da răspunsul. Fiara nu voi să le dea răgaz și, fiind mânios, se prăpădi crăpând ca necuratul.

Părăsind pădurea Ursului, se îndreptară spre curtea palatului părinților fetei. Ajungând acolo, Pegasul zbură de trei ori în cerc și se transformă într-un fecior mândru. Acesta o conduse apoi pe prințesă în brațele părinților ei, care o văzură pentru prima oară după mult timp!

La palat a urmat o nuntă ce a ținut trei zile și trei nopți, unde toți au petrecut, au dansat și au mâncat pe săturate.

Și au trăit fericiți până la adânci bătrânețe și or fi trăind și azi, de nu or fi murit.

Iar eu încălecai p-o șa și vă spusei dumneavoastră așa!

Elev: Diță Timeea

Clasa a V-a

Cadru didactic îndrumător: profesor Tincu Camelia Daniela

COLȚUL FERMECAT

A fost odată un împărat care avea trei fii. Toți erau tineri, frumoși și pasionați de vânătoare.

Într-o zi, regatul odată atât de prosper s-a transformat în cenușă. O așa-numită fiară a preluat țara, devorând atât oameni, cât și animale; și acest monstru era atât de distructiv, încât se temea că, dacă nu va veni ajutor, nicio creatură vie nu va fi lăsată pe fața pământului. Nimeni nu știa cum s-a produs această catastrofă.

Toți regii vecini au oferit recompense bogate oricui ar fi putut distruge monstrul, fie prin forță, fie prin descântec și mulți și-au încercat norocul, dar toți au eșuat. Până și fiii cei mari ai împăratului au vrut să încerce, dar, din păcate, au eșuat ca toți cei din urmă.

Zilele treceau, iar împăratul își aștepta fiii care nu veneau și nu putea dormi noaptea pentru că se întreba unde erau și ce se întâmplase cu ei. Fiul său cel mic a dorit să meargă în căutarea fraților săi, dar, mult timp, împăratul a refuzat să-l asculte ca să nu-l piardă și pe el. Dar, în cele din urmă, împăratul i-a dat permisiunea și a ordonat ca cel mai bun cal din grajduri să fie înșeuat pentru el.

Multe ore a călătorit în sus și în jos pe munte, dar nu a văzut nimic. După câteva zile, s-a întâlnit cu un bătrân. Tânărul l-a întrebat dacă a văzut prin apropiere o fiară monstruoasă ce scuipa foc, iar acesta i-a răspuns că, singura modalitate în care va putea ajunge la dragon, este să înțeleagă limba vântului.

Tânărul l-a întrebat cum poate el să înțeleagă această limbă a vântului, iar bătrânul i-a dat un colț ascuțit și i-a spus că, dacă va purta acest colț cu el, vântul îi va fi prieten.

Și-a luat rămas bun de la bătrân și și-a continuat călătoria.

În timp ce mergea, calul ce îl însoțise a dispărut. Speriat, tânărul a strâns capul sabiei lui și a continuat să înainteze până când a ajuns la intrarea într-o pădure deasă.

Tânărul voia să se dea bătut, dar din moment ce străbătuse atâta drum, nu avea rost să se întoarcă, așa că, a decis să se aventureze prin pădure, ajutându-se de poteca aurie pentru a nu se pierde. Se înnoptase, dar era prea neliniștit pentru a se opri să se culce.

Dintr-o dată, s-a auzit un urlet monstruos, ce a făcut pământul să tremure, la fel ca oamenii ce-l auzeau. Dragonul era acum aproape, atât de aproape că puteai să-i simți respirația cea fierbinte. Tânărul a început acum să se gândească cum ar trebui să acționeze... un pas greșit și s-a dus cu el... Împăratul ar rămâne fără nici un fiu, iar regatul ar dispărea.

Mai merse puțin și văzu o peșteră, ridicată într-un deal. Tânărul nu știa cum să ajungă acolo, fiind imposibil. Doar dacă ar fi fost și el o pasăre, sau dacă ar fi putut zbura... În acel moment, un vânt îl ridică în aer, luându-l în zbor până la intrarea în peșteră. Când tânărul înțelese ce s-a întâmplat, observă că acel colț strălucea. Avea o culoare de roșu aprins, ca focul.

Începu să înainteze ușor, dar dragonul își avea fălcile monstruoase larg deschise, pregătit pentru a-l mânca. Într-o clipită, dragonul scuipă foc ce putea arde trei păduri întregi. Tânărul tremura de groază dar, totuși nu-și pierdu curajul; ținându-și sabia în mână, a aruncat-o cu toată puterea chiar prin maxilarul inferior al monstrului. Apoi, rapid ca fulgerul, a sărit într-o parte, înainte ca dragonul să aibă timp să-și închidă gura.

O palmă înfricoșătoare ca un tunet, care se auzea de la kilometri în jur, l-a avertizat acum că fălcile dragonului s-au închis, iar sabia era distrusă. Un strigăt teribil a fost scos de fiara monstruoasă. Dintr-o dată, se auzi o voce groasă: „Tinere, de ce ai vrut să mă omori?”

Tânărul era șocat că îl putea înțelege pe dragon, dar își aminti de limba vântului. Dragonul era o parte a vântului! El avea o piele roșie ca rubinul și tare, ce putea fi cu greu doborâtă.

- Ai adus numai suferință în această împărăție. Ai ars o parte din pădurile noastre și ne-ai ucis animalele și oamenii și te întrebi de ce am vrut să te omor?

- Iartă-mă, dragă tinere, dar ei m-au atacat primii. Au vrut să mă omoare și să-mi transforme pielea în îmbrăcăminte și armură. Iar dintele meu... mi-au luat un dinte! Voiau să mă omoare doar pentru a avea bogăție. Acestea sunt doar consecințele.

Tânărul își aminti apoi de colțul pe care îl primise de la acel bătrân. Era un colț mare, într-adevăr, dar să fie al unui dragon? Era prea mic! Dar tot îl întrebă:

- Acesta... este colțul tău?
- De unde, de unde l-ai luat și cum de îl ai? ‘
- Nu contează, dar, dacă este al tău, ți-l pot da înapoi. Cu condiția să te oprești din faptele tale. ‘

Dragonul scoase fum pe nas, ca un semn de mare fericire.

- Doar dacă promiteți și voi, oamenilor, să nu mai atacați niciun dragon, vreodată. ‘

Tânărul dădu din cap și jură. Apoi îi dădu dintele cel magic dragonului. Dragonul își aplecă capul ca un semn de mulțumire, apoi își luă zborul ca o pasăre mare a cerului, maiestuoasă.

De atunci, oamenii au început să trateze dragonii ca pe niște zei ai cerului, fără să-i mai vâneze, sau să-i trateze ca pe fiare monstruoase ce aduc numai rău.

Elevă: Grecu Maria, Clasa a-VII-a B

Cadru didactic îndrumător: profesor Tincu Camelia Daniela

LEGENDA FETEI BUNE

A fost odată ca niciodată o fata saracă. Ea trăia împreună cu părinții într-o casă sărăcăcioasă ,la marginea unui sat .

Fata era foarte frumoasă si vrednică. Ea muncea de dimineață pana seara alături de părinți pentru ai ajuta la muncile câmpului, căci aveau o bucată de pământ de pe urma careia trăiau.

Pământul familiei era lângă o pădure despre care se spunea că este fermecată si că cine intra seara în ea nu mai iese niciodată, deoarece acolo ar trăi un zmeu care îi mânca pe cei ce îndrăzneau sa treacă de primii copaci.

Zmeul era mare , puternic , fioros , cu ghiare mari , incremenai daca priveai la el .Când pășea ,pădurea se cutremuram , iar frunzele copacilor tremurau când acesta respira. Zmeul trăia în adâncul pădurii , într-o casa mare și se hrănea cu animalele pe care le vâna , dar mâncare lui preferată erau oamenii , cu cât mai tineri cu atât mai bine .Acesta stătea la pândă zilnic în apropierea marginii pădurii , sperând că vre un neatent va intra seara în pădure .

Se spunea că zmeul era nemuritor și puternic pentru că bea apa dintr-un izvor fermecat , lângă care își construise casa .Izvorul dădea puteri nemărginite și vindeca orice boală de pe fața pământului .

Într-o zi tatăl fetei s-a îmbolnavit si nu a mai putut merge la muncă , astfel tânăra a trebuit să se descurce singură pentru aș ajuta părinții .Mama ei a rămas și ea acasă să vadă de soțul ei și de gospodărie . Fata mergea zilnic la muncă și îi era foarte greu să stea în căldura soarelui toată ziua și așa ...într-o zi , după amiază , toropită de căldură se retrage la marginea pădurii, să se odihnească puțin.

Tânăra extrem de obosită nu se trezește la apusul soarelui , ci își continuă somnul . Ultimele raze de soare se sting la orizont și noaptea se lasă peste câmp.Zmeul care o pândea de mult , dar care își pierdea puterile dacă ieșea din pădure , își face curaj și o răpește pe tânăra chiar dacă ea nu intrase în pădure , deoarece nu mai mâncase de mult ceva bun .

Mama văzând că copila nu a ajuns acasă pleacă în căutarea acesteia și supărată se întoarce acasă plângând, dându-și seama că copila a fost luată de creatură.

Dihania o bagă pe fată în casa lui, și fericit se gândește ce masă bună va avea a doua zi. Se duce să caute ierburi aromate în pădure, ca să o gătească la foc pe biata copila.

Tânăra, cum a plecat zmeul, a reușit să iasă din camera încuiată lovind în ușa cu un scaun. Trece din cameră în cameră prin casa imensă, dar care nu are nici un geam și reușește să ajungă la intrare. Încercările ei de a sparge această ușă au eșuat. Tot căutând altă ieșire intră în pivnița casei plină de tot felul de animale vâdate de zmeu și agățate la păstrat la rece. Într-un colț al încăperii fata zărește o măsuța pe care se afla o oala de lut așezată cu fața în jos. Ea ridică oala și din ea iese un vierme negru mare, păros și urât mirositor. Fata speriată lovește cu oala de lut în vierme. Fiind încremenită de zgomotul auzit se retrage câți va pași. Își face curaj și lovește din nou. Un alt urllet răsună mai puternic, atunci tânăra realizează că între vierme și zmeu era o legătură, că atunci când lovea în vierme îl rănea și pe zmeu și că puterea acestuia stătea în această arătare. I s-a părut ciudat că atunci când l-a lovit pe vierme un urllet a umplut pădurea. Deodată pădurea se cutremură și un urllet străbate văzduhul, viermele se zvârcolește.

După ce a zdrobit insecta liniștea s-a așternut peste pădure.

Ca prin farmec casa se luminează, ușile se deschid.

Fata iese afară și ce îi văd ochii?? Norocul fetei a fost că zmeul era departe de izvorul tămăduitor cu picioarele zdrobite și nu a mai putut ajunge la apă să își vindece rănilile.

Copila, fericită, fuge în casă ia un vas și îl umple cu apa de izvor. În casa, zmeul avea o multime de oale pline cu bani și bijuterii luate în timp de la oamenii care au îndrăznit să intre, noaptea în pădure. Fata își umple un săculeț cu bani, ia apa fermecată și se întoarce către casa părintească. În drumul ei, până la ieșirea din pădure diverse animăluțe o întâmpinau și îi

multumeau pentru binele făcut . Copila le scăpase de cel mai mare prădator al lor , întru că zmeul mânca multe vietăți ale pădurii în fiecare zi .

S-a făcut dimineță și tot satul a văzut-o pe tânără venind pe drum spre casa parinților . Oamenii erau uimiți pentru că bătrâna le povestise de dispariția ei .Tânăra le zâmbea și le spunea :„Gata , putem trăi liniștiti , răul a dispărut!”

Mama fetei aude lumea bucuroasă pe străzi și iese și ea afară , uimită își vede copila intrând pe poartă. Bucuria femeii este nemărginită.

-Mamă, am adus leac pentru tata .

Acestea îi dau tatălui să bea o cănuță cu apă de izvor ,și bătrânul în mod miraculos își revine.

Familia copilei a trait fericită mulți ani , sănătos și fără lipsuri .

Sătenii au căut pădurea și râul fermecat , dar nimeni nu a dat de el .Doar copila când avea nevoie de apă sau bani reușea să găsească drumul spre casa zmeului .

Oamenii din sat chiar dacă nu s-au putut bucura de bogățiile rămase în casa zmeului și de binefacerile apei fermecate , la care aveu acest doar cei care îl omorau pe zmeu , erau totuși bucuroși că au scăpat de moartre care îi pândeau în pădure .

Nume și prenume elev: Lazăr Natalia

Clasa a-VII-a B

Cadru didactic îndrumător: profesor Tincu Camelia Daniela

Prințesa de Miazăzi

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi, nu s-ar povesti, un rege și o regină. Pentru că nu aveau copii, își doreau tare mult o fetiță. Într-o zi, pe când regele era plecat la vânătoare, regina născu o fetiță foarte frumoasă, care strălucea așa de tare, că la soare te puteai uita, dar la dânsa ba.

Pe zi ce trecea, prințesa se făcea din ce în ce mai frumoasă și era atât de deșteaptă, încât terminase de citit și de studiat toate cărțile din împărăție.

Într-o dimineață, sosi la palat un dragon înfiorător, mare cât un munte, cu o piele neagră și tare ca fierul. Acesta veni ca să o fure pe prințesă și să o ducă în palatul lui din Pădurea Întunecată. Prințesa nu avu de ales decât să plece cu el.

A doua zi, regele trimise sfoară în țară că cine va reuși s-o recupereze pe prințesă, o va primi de soție, plus jumătate din împărăția sa. Mulți încercară să se aventureze în pădure, însă niciunul nu se întoarse teafăr.

Prin acele locuri se afla, însă un prinț foarte curajos, care căuta să se însoare. Când auzi de prințesa cea frumoasă, care fusese răpită de vicleanul dragon, se decisă să o caute și s-o salveze. Mai întâi s-a înfățișat regelui, care l-a lăsat să plece, socotind că probabil și acesta avea să eșueze în încercarea sa, la fel ca ceilalți viteji, care n-au izbutit și și-au găsit sfârșitul în ghearele dragonului înspăimântător.

Prințul își pregăti sabia, pe care o moștenise de la tatăl său și niște merinde, să aibă de-ale gurii pe drum, le aruncă într-o traistă și porni plin de speranță.

Pe drum se întâlni cu un pitic, care rămase blocat sub un copac, în urma unei furtuni. Prințul îl ajută, fără să stea pe gânduri, deoarece avea o inimă bună și milostivă. După ce îl eliberă, piticul se transformă într-un vrăjitor și îi dădu prințului un flaut fermecat de argint. Acesta nu își mai putea încapea în piele de bucurie. Prințul îi mulțumi încă o dată și merse mai departe. Nu după mult timp, întâlni o vrăbiuță rănită la aripă. Tânărul prinț luă micuța pasăre și îi

dădu să bea și să mănânce. Ca prin minune, vrăbiuța se vindecă și, drept răsplată, îi dăruie prințului un flaut de aur.

Acesta își continuă drumul, până ce întâlnește o vulpe, care îl provoacă la luptă. Prințul acceptă provocarea și își scoase sabia, cu care voia să o omoare pe vulpe, însă aceasta îl opri. Vulpea se transformă atunci într-o flacăra de foc și îi dăruie un flaut de diamant, drept mulțumire că îi cruțase viața. Prințul se minună de transformarea vulpii, care dispărură fără urmă în inima pădurii.

Când se făcu seară, ajunse la o cabană, unde se opri să tragă un pui de somn. Când se trezi, la cabană apărură de nicăieri un balaur, pe semne trimis de dragon, ca să oprească pe oricine ar încerca să salveze prințesa. Prințul ezită la început, dar își aminti de flautele magice, primite de la vrăjitor, vrăbie și vulpe. Acesta începu să cânte în fiecare, până ce din ele ieșiră sunete puternice, ce îl doborâră la pământ pe balaur. Prințul fugi mai adânc în pădure, unde dădu peste castelul în care locuia dragonul întunecat. Eroul nostru intră înăuntru, unde o găsi în cele din urmă pe prințesa răpită.

Dragonul îl auzi îndată și începu să scuie foc peste tot unde vedea cu ochii, însă prințul sări la el cu mult curaj și îi tăie capul cu sabia. Bestia căzu la pământ, făcând o gaură mare. Prințul și prințesa ieșiră din castel și porniră pe drumul spre castelul regelui, care își pierduse de tot speranța de a-și mai vedea vreodată fiica. În drum spre palat, se opriră într-un sătuc părăsit, ca să aibă un acoperiș deasupra capului când aveau să doarmă în timpul nopții.

Dimineața, când prințul se trezi, prințesa dispăruse. Trebuie să știți că avea prințesa un secret întunecat, pe care nimeni nu-l cunoștea. Ziua era frumoasă ca razele de miazăzi, încât nimeni nu îndrăznea măcar să se asemene în frumusețe cu ea, nici măcar soarele sau luna. Însă noaptea se făcea urată din cale afară și atât de respingătoare, și de aceea nu voia în ruptul capului ca prințul să o vada așa.

Prințul nici n-avea habar de această taină și negăsind-o nicăieri, porni îngrijorat în căutarea ei. Totul fu însă în zadar, deoarece fata se ascunsese cu meșteșug în înaltul cerului, printre nori. În tărâmul norilor trăia un zmeu foarte viclean, care, cum o văzu pe prințesa, se transformă în prințul care o salvase. Prințesa, când îl văzu, îi ceru iertare că s-a ascuns de el. Zmeului nu-i păsa, așa că i-a spus să se grăbească spre palatul regelui, tatăl prințesei.

Când prințul se văzu fără prințesa și fără mâncare, s-a decis să nu se mai întoarcă la împărat. Așa că a plecat fără vreun scop, unde l-or duce picioarele. După ceva vreme, zmeul și prințesa au ajuns la palatul regelui. Când regele i-a văzut nu i-a venit să-și creadă ochilor de fericire că fiica lui s-a întors. Drept mulțumire i-a dat zmeului degizat în prinț, jumătate din împărăție și pe singura lui fiică de soție.

Au trecut câteva zile până ce prințul a auzit că cineva deghizat îi luase locul, așa că s-a gândit să îi dea o lecție zmeului. Zis și făcut! S-a înfățișat la palat, atunci când știa că zmeul era plecat la vânătoare. Când a ajuns, regele s-a minunat și l-a întrebat de ce s-a întors așa devreme de la vânătoare. Prințul a explicat atunci cum stăteau de fapt lucrurile și cum zmeul i-a păcălit pe toți atunci când a pretins că el este prințul. Apoi i-a spus împăratului și de planul pe care îl gândise pentru pedepsirea zmeului.

Când s-a întors zmeul de la vânătoare, prințesa zăcea la pat. Nu era bolnavă, ci doar se prefăcea. Îi spuse zmeului că doar razele lunii pline o pot vindeca cu adevărat. Atunci, zmeul, fără a mai sta pe gânduri, hotărî să se urce în nori și să miște luna, ca în felul acesta prințesa să-și revină. După ce a mutat luna, zmeul era gata să leșine de mirare când o văzu pe prințesa transformată în monstru, pentru că încă nu cunoscuse taina ascunsă a prințesei.

Chiar atunci apărură și prințul, călare pe vulpea de foc, fiind gata să-l doboare pe zmeul cel viclean și prefăcut. A scos îndată flautul de argint, cu care l-a chemat pe vrăjitor. Acesta l-a slăbit și mai tare pe zmeu. Apoi a sosit și vrăbiuța, care i-a scos ochii zmeului, iar prințul l-a doborât fără prea mare greutate cu sabia sa.

Când totul se sfârșise, prințesa i-a mărturisit prințului că noaptea se transformă într-un monstru și că-l poate înțelege dacă nu mai vrea să-i fie soț după toate acestea. Prințul nu spuse nimic, ci doar o sarută pe prințesă, care se transformă înapoi în om, iar vraja fu ruptă definitiv.

În cele din urmă au făcut o nuntă care a durat șapte zile și șapte nopți, ca nunțile mari împărătești. Am fost invitat și eu acolo și am auzit cu urechile mele toate aceste întâmplări, pe care vi le povestesc acum. Și-au trait fericiți până la adânci bătrâneți și înca traiesc și acum, dacă n-or fi murit între timp.

Nume și prenume elev: Matei Ciocîrlan

Clasa a-V-a A

Cadru didactic îndrumător: profesor Tincu Camelia Daniela

Nume și prenume elev: Matei Ciocîrlan

Clasa a-V-a A

Cadru didactic îndrumător: profesor Tincu Camelia Daniela

PRĂFĂREASA (parodie Cenușăreasa)

A fost odată ca niciodată un om foarte bogat. Acesta avea o fată, pe nume Prăfăreasa. N-avea mamă, că-i murise. Înainte să moară, mama îi zisese ceva frumos, probabil memorabil Prăfăresei, dar ea avea căștile puse pe urechi și, neuzind, a întrebat nedumirită: ”Poftim? Ce-ai zis?”. În următorul moment, mama era cu limba scoasă, cu ochii duși, cu sufletul pe drum, spre lumină.

După moartea soției sale, omul bogat a uitat cum să deosebească femeile care-l voiau pentru bani de femeile sincere, așa că, în pragul disperării, s-a însurat cu o femeie batrână, o babă, cu doua fiice incredibile. Una nu știa ce-i aia o mătura și la ce e bună, alta credea că, dacă nu poți băga o furculiță în priza, cu siguranță poți băga o lingură. Dar ce le trebuia lor gândirea logică? Ele erau FRUMOASE.

Prăfăreasa a fost tare tristă când a văzut cât de orb a fost tatăl ei când a căzut în farmecele noii sale soții.

-Tataaa! De unde ai scos-o și pe asta?! Zău așa, pare că intenționat le alegi pe cele care te vor pentru bani! i-a zis Prăfăreasa.

-A...A.....a-am...am- am-a. A zis că știe să găteasca! a zis omul, știind că și în seara aceasta va trebui să o scoata la restaurant.

-Și fetele ei... Aoleu!! sunt atât de ...istețe!

Era foarte greu pentru Prăfăreasa să trăiască acolo, deoarece mama vitregă o pune la muncă grea, ca pe un copil abuzat într-un atelier ilegal. În plus, nici nu era plătită. Singura parte plăcută era să râdă de fiicele mamei sale vitrege și să privească cum fața mamei devine o roșie.

-Bună, Prăfăreaso! zise una din surorile vitregi. Să nu uiți că vei fi mereu sclava noastră și mereu te vom tachina! (Așa e scenariul).

-Cât fac șapte ori cincii? i-o întoarse și Prăfăreasa.

Apoi sora cea vitrega fugi hohotind și urlându-i mamei cu deznădejde:

-Uite, mami, iar mă persecută!!!!

- Tu te iei de sora mea!? zise cealalta sora supărată.

-Da. Și ce o să faci tu în privința asta? O să amesteci sodiu cu apa iar? (ce zi frumoasă a fost aia...)

Cam așa erau zilele Prăfăresei. Până într-o zi, când toți oamenii din regat au fost invitați la balul dat de regele vecin pentru ca tânărul și chipeșul său fiu să-și aleagă o nevestă.

-Pot să vin și eu la bal? a întrebat Prăfăreasa.

-Nu, zise mama vitregă.

- De ce?! întrebă Prăfăreasa supărată.

-Pentru că, dacă te măriți cu prințul, tu nu o să profiți de el ca să-i furi banii! Și prinții sunt făcuți pentru așa ceva! În plus, ești urâtă, dar asta nu contează atât de mult.

Și au plecat mama vitregă cu fiicele ei la bal, iar Prăfăreasa a rămas acasă, să se joace pe Play Station jocuri violente prin care să-și verse “preaplinul sufletesc” ce-l simtea pentru rudele ei dragi.

Dintr-odată, a apărut ca prin magie o figură ciudată. Era un bărbat, cocoșat ca un IT-ist, în maiou, cu o bere în mână.

-Sal'tare, Prăfăreaso! Eu sunt zânul tău naș! Am văzut că erai tristă, așa că am venit să-ți îndeplinesc o dorință, ca să-ți schimb zen-ul. Zânul cu zen-ul, pricepi?

- Zâna nașă nu era disponibilă?

-Nu. Întinde rufele acum. E rândul ei.

-Bine, îmi doresc să merg la bal și eu.

-Stai puțin, că dacă mergi la bal, trebuie să fii frumoasă, nu urâtă, cum ești acum. Lasă-mă să te ajut cu hainele. A bolborosit în bere și, pe Prăfăreasa a apărut o rochie superbă, albastră, o pereche de pantofi de cleștar și niște cercei de plastic care doar arătau ca diamantele. Atât era

bugetul. O aștepta afară o frumoasă limuzină cu șofer îmbrăcat ca James Bond. “De ce mi-o fi dat pantofi cu toc? Știe că nu știu să merg cu ei ☹” se gândea Prăfăăeasa.

Când a ajuns la bal in limuzină, toți se uitau la ea, iar ea își zicea în sinea ei: ”Săracilor! Limuzină n-aveti, pantofi de sticla n-aveti! Ce aveți voi pentru acest bal?”

Când printul a vazut-o pe EA, a plutit în direcția ei și a invitat-o la dans. Cei doi au dansat toată seara, iar Prăfăreasa râdea de rudele ei vitrege, care se uitau la ea uimite.

Dintr-odată, Prăfăreasa a trebuit să meargă la baie, dar s-a împiedicat de rochie și a căzut pe scări. Pantofii ei s-au spart și cioburile au sărit pe scări. În timp ce se rostogolea, și-a tăiat un deget. Nimic nu s-a rupt, ci doar i s-a strâmbat un pic nasul. Nepăsându-i de faptul că îi curgea sânge din deget, a continuat să fugă spre casa ei, ca să pună gheață pe rană, lăsând degetul în urmă. Prințul a auzit-o zdrăngănind pe scări, dar nu a reușit să o urmărească.

A doua zi, prințul trimise soldați ca să vadă toate femeile din regat urmând ca aceea care nu are un deget să îi fie soție. Când au auzit asta, mama și surorile vitrege au încuiat-o pe Prăfăreasa și au luat toate câte un cuțit și au început să-și taie un deget. Până la urmă, soldații au ajuns la casa Prăfăresei și când prințul a văzut trei femei, toate cu câte un deget lipsă, și-a zis: ”Niciuna din acestea nu poate fi soția mea. Nu am fost nici eu șeful clasei, dar merit mai mult!”

-Mai este vreo femeie în casa asta de care nu știu? întrebă prințul.

Îndată după ce-a zis aceasta, ușa de la camera închisă a fost doborâtă cu un fier de călcat. Era Prăfăreasa. Când prințul a văzut-o, a zis:

-Tu ești draga mea? Tu ești cea pe care o caut? .

- Da, dragul meu prinț, eu sunt cea care a căzut pe scări! Eu sunt adevărata fată fără deget! a zis ea, sărind în brațele prințului.

Și au făcut nuntă mare la castel. Apoi, mama vitregă și cele două fiice au dat-o în judecată pe Prăfăreasă pentru că refuză să le mai curețe casa, dar au pierdut procesul, fiind ele acuzate de maltratare. Prăfăreasa și prințul ei au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Elev: Smaranda Radu George

Clasa a-V-a A

Cadru didactic îndrumător: profesor Tincu Camelia Daniela

CĂLĂTOR ÎN LUMEA POVEȘTILOR...

Copiii noștri își petrec tot mai mult timp în fața televizorului, a computerului iar timpul acordat cititului este tot mai scurt.

Noi, dascălii ne străduim să facem tot ce ne stă în putință pentru a-i atrage din nou pe elevii noștri în lumea minunată a lecturii; pentru că, lectura, este cea care ne îmbogățește sufletul și mintea. Prin lectură elevii pot cunoaște lumea, prin lectura vor ajunge să-și modeleze atributele gândirii, să-și exprime clar și precis propriile idei.

În acest sens am desfășurat împreună cu elevii clasei a III a C Proiectul „**PRIMA MEA CĂRTICĂ**”.

Un proiect care îi atrage pe elevii clasei pe care o îndrum, în lumea minunată a lecturii și care a devenit un motiv în plus de bucurie și distracție pentru ei. Copiii și-au exersat talentul și creativitatea prin pictură și nu orice fel de pictură.

Timp de patru săptămâni fiecare elev și-a adunat cu grijă și multă migală informațiile necesare realității unei cărți, au extras expesiile frumoase din textele narative citite apoi informațiile au fost dezbătute în orele de limba română.

Micile creații literare realizate de copii au fost adăugate una câte una în cărticică și citite în fața clasei. Astfel, elevii au fost rând pe rând scriitori, redactori și ilustratori.

A fost o încântare pentru ei și o bucurie imensa pentru noi, dascălii.

Invățător,

Nițu-Anica Andra Iuliana

PROFESIONALISM ȘI PASIUNE

ÎN ACTIVITĂȚILE BIBLIOTECARULUI ȘCOLAR

Dacă școala ar fi considerată ca un mic univers, atunci cu siguranță biblioteca școlară ar fi centrul acestui univers, o inimă care însuflețește zidurile reci ale școlii, conferindu-le personalitate, căldură și lumină spirituală, pentru că, după cum știm cu toții, nu zidurile fac școala, ci spiritul ce domnește într-însa.

Asistăm în această perioadă la transformarea societății umane într-o societate a cunoașterii prin informație, o societate a viitorului care promovează mediile electronice și trăim totodată într-o perioadă a schimbărilor sub aspectul globalizării infrastructurii informaționale.

Voi prezenta câteva aspecte legate de activitățile bibliotecarului școlar, de pasiunea și convingerea cu care bibliotecarii școlari pledau pentru implicarea în proiectele educative, munca în echipă, ca o cale sigură de educație profesională continuă.

Aș putea defini profilul bibliotecarului școlar din câteva perspective: profesionist, tolerant, sociabil, întrucât are un contact direct cu cititorul, elevul, pentru care trebuie să manifeste disponibilitate, amabilitate, și rapiditate în deservirea lui. Pentru a putea fi un bun profesionist este esențială perseverența cu care aplică și urmează recomandările, deschiderea culturală adecvată, cunoașterea, din experiență proprie, a nevoii de informație (carte) și disponibilitatea de a ajuta.

Dincolo de cuvinte subliniez ca tehnologia modernă a schimbat felul de a citi al oamenilor, iar prezența Google nu reprezintă o amenințare sau un competitor al bibliotecilor. Știm cu toții că informația de pe internet este în general haotică și neverificată, context în care

siturile bine structurate, cu informație verificată, create de universități, institute și biblioteci constituie repere, răspunsul acesta fiind bine cunoscut în mediile profesionale.

În aceste condiții, bibliotecarul devine un specialist al informației capabil să discearnă, să aleagă și să evalueze informația de valoare. Internetul și resursele bibliotecilor trebuie să se asocieze, într-un parteneriat firesc, fiecare valorificând potențialul și oportunitățile la maximum.

Consider că tehnologia a oferit o șansă bibliotecilor, stimulându-le să pună în valoare caracterul de divertisment al cărților și lecturii, iar dotarea bibliotecilor cu calculatoare și aparatură modernă, îndreptă pașii multor utilizatori către resursele gratuite ale bibliotecii școlare.

Concluzia este că profesionalismul trebuie împletit cu pasiunea, rezultând astfel, o combinație care ar trebui să fie mai des întâlnită la noi.

Bibliotecar, Paula-Luiza Chiru

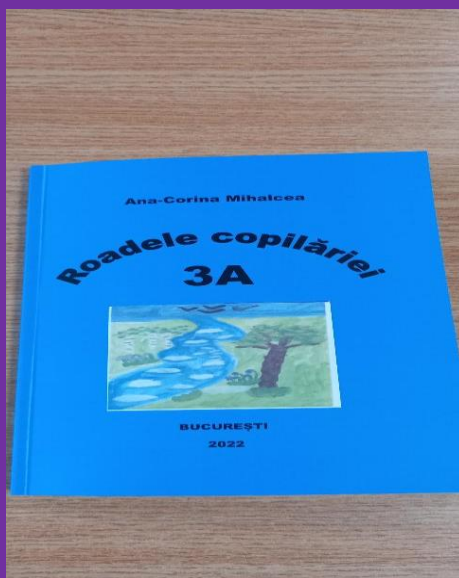
Școala Gimnazială Nr. 142, București

PREZENTARE DE CARTE - ROADELE COPILĂRIEI 3 A

Îndrumați de doamna profesor pentru învățământul primar Mihalcea Ana Corina, elevii clasei aIII-a A, au intrat cu pași mărunți pe TĂRÂMUL MAGIC AL COMPUNERILOR.

Produsul muncii lor s-a intitulat „ROADELE COPILĂRIEI 3A”.

Entuziasmul elevilor, creativitatea lor, diversitatea ideilor și a materialelor folosite în realizarea acestui proiect, a fost o reală bucurie, atât pentru doamna învățătoare, cât și pentru părinții elevilor.

Director adjunct - Școala Gimnazială Nr. 142,

Prof. înv. primar Mihalcea Ana Corina

EXPOZIȚIE: 1 DECEMBRIE 2022 – ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

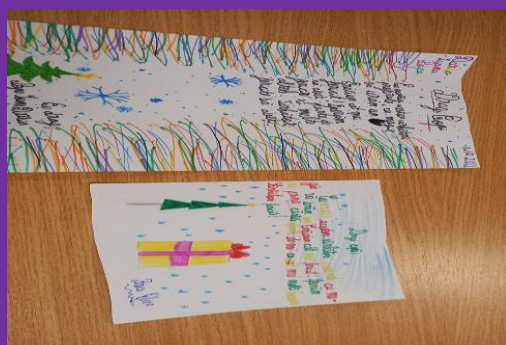

ACTIVITATE DE VOLUNTARIAT

CADRELE DIDACTICE ȘI ELEVII ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, S-AU IMPLICAT ÎN ACTIVITATEA DE VOLUNTARIAT „FII DONATOR DE CARTE!”, LANSATĂ DE CASA CORPULUI DIDACTIC, BUCUREȘTI.

MESAJUL NOSTRU PENTRU COPIII DIN DIASPORA A FOST EMOȚIONANT:
„INDIFERENT DE DISTANȚĂ, VOM RĂMÂNE UNIȚI ȘI SPERAM SA VĂ BUCURAM
INIMILE CU CĂRTICELE DONATE!”

MIHAI EMINESCU a fost omagiat la Școala Gimnazială Nr. 142 pe 16 ianuarie

2023, de Ziua Culturii Naționale.

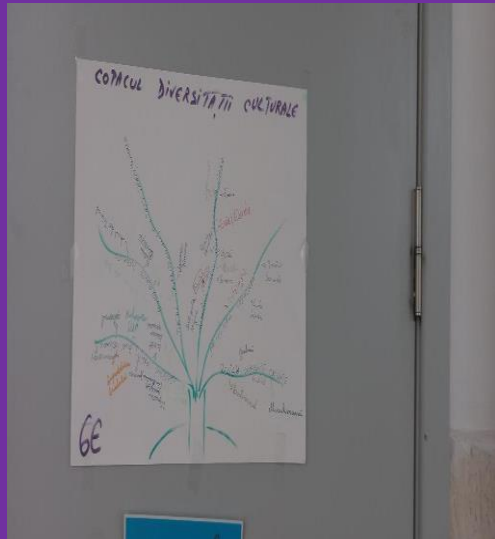
Biblioteca Școlii și Cadrele Didactice au organizat un **MEDALION LITERAR** -

„LUCEAFĂRUL POEZIEI ROMÂNEȘTI”.

COPACUL DIVERSITĂȚII CULTURALE

Elevii clasei a VI-a E

Elevii clasei a VI-a C

Elevii clasei a VI-a C

15 FEBRUARIE 2023 -ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII

În acest context am implementat Proiectul educational: „Cartea - comoară pentru suflet”, proiect care promovează lectura. Implicarea din partea elevilor și responsabilitatea pentru fiecare temă stabilită, sunt doar câteva din rezultatele așteptate ca urmare a implementării proiectului.

Proiectul educational a reprezentat o încercare de a repune în drepturi “ cartea ” și “ biblioteca”, de a le aduce în atenția copiilor și părinților, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare și un izvor de cunoaștere fără de egal. Proiectul promovează conduita pozitivă a copilului spre literatură.

Stârnirea interesului pentru lectură se poate realiza cu mai multă ușurință dacă activitățile desfășurate în acest sens depășesc spațiul sălii de clasă sau al camerei copilului, bibliotecile sau unele case memoriale fiind mediile cele mai potrivite ce oferă posibilitatea familiarizării cu ambientul ce păstrează atmosfera de lucru și parfumul celor care au așternut pe hârtie creațiile lor.

Prin schimbul real de experiență dintre participanți s-a urmărit să-i convingem pe copiii de valoarea culturală și spirituală a cărții, să-i determinăm să descopere și să înțeleagă că ele sunt rodul marilor spirite ale omenirii.

Coordonator proiect,
Chiru Paula-Luiza - Bibliotecar

PROIECTUL DELTA DUNĂRII

Proiectul Delta Dunării a fost realizat de elevii clasei aIV-a A, îndrumați de doamna prof. înv. pr. Mihalcea Ana Corina, în prezent director adjunct.

Elevii au fost încântați de această idee și au lucrat pe echipe cu mare interes, au făcut machete și prezentări PPT despre Floră și Faună.

- **FAUNA** - Este una din cele mai bogate și variate din Europa: mamifere (44 specii), pești (136 specii), pasări (341 specii), amfibieni (10 specii), reptile (11 specii), moluste, crustacee.

- **FLORA** - Delta are o biodiversitate uimitoare, aproape 5 500 de specii, dintre care 1839 de plante. Vegetația Deltei Dunării este preponderent specifică zonelor umede, 78% fiind reprezentată de stuf, rogoz, papură, pipirig, salcie pitică. Este de menționat faptul că, în Deltă se găsește cea mai întinsă zonă compactă de stuf din lume, având o suprafață de 1 750 km². Pe grindurile fluviale speciile cele mai întâlnite sunt arbori și arbuști, plopul alb, plopul negru, cătină, tufe de mure, etc. Pe marginea canalelor putem întâlni o varietate de nuferi, albi sau galbeni, care sunt spectaculoși în perioada de înflorire, între lunile iunie și septembrie. Tot în arealul rezervației se găsesc și două plante carnivore, aldrovanda și otrățelul de baltă.

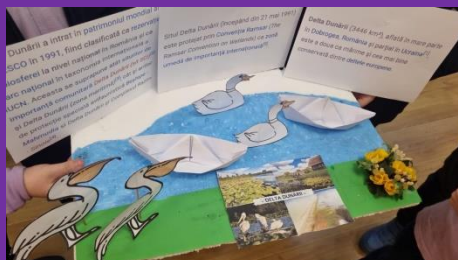

Un loc aparte în flora Deltei îl ocupă Pădurea Letea, una dintre cele mai vechi rezervații naturale din România și cea mai nordică pădure subtropicală din lume. Peisajul de aici este unul deosebit, unde pălcurile de pădure alternează cu dunele de nisip, formate cândva pe fundul mării. Predomină stejarii, unii dintre ei cu vârste de peste 300 de ani. În pădure se mai pot întâlni și peste 10 specii de orhidee, dar și o specie de liană ce poate ajunge până la 25m

Dunărea se varsă în Marea Neagră prin intermediul celor trei brațe principale care formează Delta Dunării: Brațul Chilia, cu lungimea cea mai mare (120 km); Sulina (64 km lungime) și Sfântu Gheorghe (cel mai vechi brat, lungime 112 km). În jur de 15.000 de oameni trăiesc în Delta Dunării, în cele 28 de sate și un oraș (Sulina).

Zona este alcătuită dintr-o rețea complexă de căi navigabile și lacuri împărțite între cele trei canale principale ale estuarului. Această zonă de insule plutitoare de stuf, păduri, pășuni și dune de nisip acoperă 5165 km² și găzduiește un amestec fascinant de culturi și oameni, precum și o gamă variată de specii sălbatice.

Elevii clasei aIV-a A,

prof. înv. pr. Mihalcea Ana Corina

„SĂPTĂMÂNA VERDE”

Elevii de ciclul primar se află în perioada de structurare a personalității și a sistemului propriu de valori, de formare a imaginii de sine și față de ceilalți precum și a conduitelor și a modului de viață. Ei au nevoie de sprijin, de un mediu informativ care să fie alături de ei, pentru a putea trece cu succes de la dependența din copilărie la autonomia și responsabilitățile adulților.

O problemă de stringență actualitate este formarea și educarea lor în spiritul unor responsabilități umane ce vizează protecția mediului înconjurător. În acest scop, au fost inițiate diverse proiecte în „Săptămâna verde”, pentru a-i determina pe elevii noștri să fie preocupați de mediul natural, să înțeleagă și să acționeze cu responsabilitate pentru ocrotirea mediului.

Pregătirea proiectelor a constat în stabilirea echipelor, întocmirea documentelor, stabilirea responsabilităților, stabilirea calendarului propriu de activități și apoi evaluarea proiectului. Prin desfășurarea acestui proiect am urmărit încurajarea activităților de protecție a mediului înconjurător, sensibilizarea elevilor pentru păstrarea curățeniei, formarea unui spirit critic față de problemele actuale de mediu, formarea unor abilități necesare investigării, identificării, precum și rezolvării unor probleme de mediu.

„Săptămâna verde”, este proiectul care a antrenat și implicat elevii într-o gamă variată de activități: informare despre pădure; ecologizare a pădurii; activități creative, recreative, artistico-plactice; activități practice. Aceste activități au fost îmbinate cu drumeții, plimbări și jocuri în aer liber.

Elevii au fost fascinați de această idee și au realizat într-un timp foarte scurt cât mai multe machete cu un impact estetic deosebit. Rezultatele acestui proiect au fost pe măsura așteptărilor, elevii

și-au îmbunătățit comportamentul vis-a-vis de problematica mediului, și-au format și dezvoltat atitudini pozitive față de mediul înconjurător și-au promovat spiritul de echipă, de comunicare și de toleranță.

Au înțeles că, mediul înconjurător este cel care ne inspiră și care ne dăruiește atâtea frumuseți nebănuite și că, sănătatea noastră depinde de viitorul lui. Elevii au reușit să identifice problemele de mediu precum și rezolvarea acestora prin colaborarea cu instituții ale administrației locale, ONG-uri.

Poate cel mai important rezultat al proiectului a fost acela că elevii au fost stimulați să gândească atât critic, cât și creativ. Cu alte cuvinte, un proiect bun de educație ecologică îi ajută pe actualii și viitorii cetățeni să se implice în rezolvarea unei probleme ce afectează atât mediul, cât și sănătatea comunității în care trăiesc.

Școala de azi, școala de mâine are sacra misiune, printre altele, să-i învețe pe elevi să trăiască frumos și sănătos. Dreptul de a avea un mediu sănătos este un drept fundamental al fiecărei ființe umane. Dacă ei, elevii, cresc astăzi în spiritul ecologiei, poate că mâine Terra va deveni mai curată, mai verde și mai veselă, iar o lecție bine învățată în copilărie, în școală, se transformă în deprindere pentru un adult.

În concluzie, proiectul a avut o mare importanță educativ-științifică, copiii înțelegând că mediul înconjurător este producătorul nostru de oxigen, că îndeplinește funcții importante pentru viața omului și că trebuie să-l ocrotim.

„Săptămâna verde”, a fost o provocare pentru școală și o implicație benefică prin formarea generației actuale și viitoare în spiritul educației ecologice.

Bibliotecar, Chiru Paula Luiza

Prof. înv. pr. Florea Elena

Școala Gimnazială Nr.142, București

EXPOZIȚIE ORNAMENTE DE CRĂCIUN

Mulumim tuturor cadrelor didactice, care s-au implicat în proiectul „Târgul de Crăciun” și confecționarea Ornamentelor de Crăciun, care vin în sprijinul construirii celor două BISERICI: Biserica „Sfântul Antonie cel Mare” (Zona Romancierilor) și Biserica „Sfânta Parascheva” (Zona Militari).

Felicitări, doamnei prof. înv. primar Florea Elena, părinților și elevilor clasei Pregătitoare B, pentru implicarea în proiectul „Târgul de Crăciun” și confecționarea Ornamentelor de Crăciun, care vin în sprijinul construirii celor două Biserici.

„CADOURI DE PRIMĂVARĂ”

Elevii clasei a III-a C, coordonați de doamna învățătoare Nițu-Anica Andra Iuliana, au realizat Felicitări cu mesaje cadou pentru ziua de 8 Martie.

O primavară frumoasă, vă dăruim floricele-colier!

Elevii Clasei Pregătitoare B
prof. învă. pr. Florea Elena

Felicitare 8 Martie

Horvat Ana, Clasa I D
înv. Toma Maria Speranța

Vestitorii primăverii

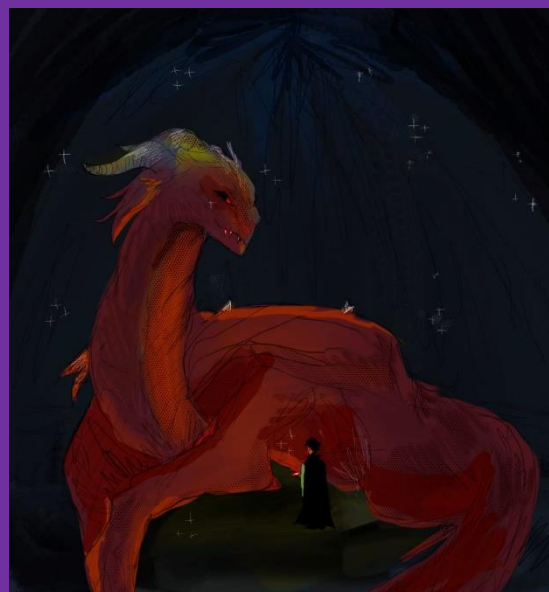
Elevii Clasei Pregătitoare E
Înv. Ivănuș Elena

Elevii Clasei Pregătitoare A
prof. învă. pr. Martin Mariana

Clasa Pregătitoare C
Prof. învă. pr. Ciobanu-Mareș Claudia

Nume și prenume elev: Grecu Maria
Clasa a-VII-a B

Iftimie Ștefania Adelina
Clasa Pregătitoare B

Preda Maria Anastasia
Clasa I C

Preda Maria Anastasia

Clasa I C

Iftimie Ștefania Adelina

Clasa Pregătitoare B

Preda Maria Anastasia

Clasa I C

Iftimie Ștefania Adelina

Clasa Pregătitoare B

ATELIERE DE CREAȚIE DESFĂȘURATE LA BIBLIOTECĂ ÎN SĂPTĂMÂNA VERDE

LUNI 27 martie 2023

ĂPTĂMÂNA VERDE LA BIBLIOTECĂ ȘCOLII - 27 MARTIE 2023

Elevii Clasei Pregătitoare B, îndrumați de doamna prof. înv. pr. Florea Elena, au participat astăzi la ATELIERUL DE CREAȚIE, organizat de BIBLIOTECĂ ȘCOLII.

Cel mai important rezultat a fost acela că elevii au fost stimulați să gândească creativ și că au realizat SUPORTUL DE CREIOANE, din materiale reciclabile.

MARȚI 28 martie 2023

SĂPTĂMÂNA VERDE LA BIBLIOTECĂ – 28 MARTIE 2023

ATELIERUL DE CREAȚIE organizat de Biblioteca școlii, CONTINUĂ

Astăzi, elevii clasei a IV-a A, îndrumați de doamna director adjunct Mihalcea Ana Corina, au participat la Atelierul de creație, unde am reușit (sperăm) să aducem un plus de valoare în educația copiilor, atât din punct de vedere creativ, cât și ecologic.

Elevii au avut ocazia să se exprime liber, să își exerseze creativitatea și să își pună imaginația la încercare. Mizăm pe faptul că, un copil, indiferent de cum ajunge să-și exprime creativitatea, se va folosi de ea ulterior în viață într-o măsură sau alta. Și cu cât va fi mai creativ, cu atât va ajunge mai aproape de omul care ne dorim să devină. Concluzia este că acest atelier a fost provocator, educativ și recreativ.

MIERCURI 29 martie 2023

SĂPTĂMÂNA VERDE LA BIBLIOTECĂ – 29 MARTIE 2023

IATĂ CE POT FACE DOUĂ MÂINI DIBACE.....

ATELIERUL DE CREAȚIE - Biblioteca, a găzduit astăzi elevii clasei Pregătitoare A, îndrumați de doamna prof. pentru învăț. pr. Martin Mariana.

Activitatea desfășurată a încurajat creativitatea în rândul elevilor și le-a dezvoltat încrederea în capacitățile proprii. Copiii le-a plăcut să lucreze, s-au simțit utili și la final au fost mândri de realizările lor:

- **CORONIȚA DE ECOLOGIST**
- **BRĂȚARA MULTICOLORĂ** realizată cu ajutorul unor tuburi (paie din plastic) de suc.

Concluzia este că, cu cât lucrează mai mult cu materiale, cu atât li se dezvoltă mai mult răbdarea, îndemânarea, atenția, spiritul de observație, gustul estetic și alte calități ce deschid calea spre creație.

Vă lăsăm și pe voi să admirați creațiile lor....

JOI 30 martie 2023

SĂPTĂMÎNA VERDE LA BIBLIOTECĂ – 30 MARTIE 2023

Elevii clasei a III-a C, îndrumați de doamna învățător Nițu Anica Andra Iuliana, au participat la ATELIERUL DE CREAȚIE de astăzi, cu entuziasm, au lucrat cu răbdare și îndemnare COȘULEȚE (din sticle de plastic și din hârtie colorată) CU FLORI; BRĂȚARA MULTICOLORĂ. La finalul activității copiii au fost încântați și mândri de realizările lor. În concluzie, activitățile pe care le-am desfășurat în „SĂPTĂMÎNA VERDE”, au avut rolul de a ajuta elevii să se relaxeze și să sporească nivelul de energie necesar unei bune dezvoltări psihice și intelectuale.

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE SALA DE CLASĂ, ÎN SĂPTĂMÎNA VERDE

CLASA PREGĂTITOARE A

CLASA PREGĂTITOARE B

CLASA PREGĂTITOARE E

Înv. Ivănuș Elena

CLASA a II- a C

Prof. învă. pr. Neagu Luiza Cristina

EXPOZIȚIE PROIECT CAEM: „CARTEA-COMOARĂ PENTRU SUFLET”

EXPOZIȚIE PROIECT CAERI: „MAGIA CULORILOR”

MARTIE CU BUCURIE ȘI LECTURĂ!

Primăvara a sosit cu cărțile: „FAPTE BUNE”, realizate de elevii clasei a III-a A, la ora de Religie, Coordonator: **prof. Andrei Gabriel Dincă**

TREPTЕ CĂTRE PERFORMANȚĂ
REZULTATELE LA OLIMPIADE ȘI CONCURSURI ȘCOLARE

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ – CLASELE V-VII

- **OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ROMÂNĂ, ETAPA JUDEȚEANĂ/A SECTOARELOR MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**

Premiul al III-lea – Ion Ana Maria, clasa a V-a – prof. îndrumător Tincu Camelia

- **Smaranda radu George, clasa a V-a A - prof. îndrumător Tincu Camelia**

Mențiunea a III-a – opera Diana Gabriela, clasa a VI-a E – prof. îndrumător Olteanu Cristina

- **OLIMPIADA NAȚIONALĂ „LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ”, ETAPA JUDEȚEANĂ/A SECTOARELOR MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**

Premiul al III-lea – Gomoescu Ana, clasa a VII-a A – prof. îndrumător Tincu Camelia

- **CONCURSUL NAȚIONAL DE CREAȚIE LITERARĂ „TINERE CONDEIE”**

Premiul I – Gomoescu Ana, clasa a VII-a A – prof. îndrumător Tincu Camelia

- **CONCURSUL LITERAR-ARTISTIC „MIHAI EMINESCU” – PROIECT MUNICIPAL
SECȚIUNEA SOLIST VOCAL V-VI – PREMIUL I – OPREA DIANA GABRIELA, clasa a VI-a E –
prof. Olteanu Cristina**

SECȚIUNEA SOLIST VOCAL VII-VIII– PREMIUL I – Lazăr Anemona, clasa a VII-a D – prof.
Soreață Ionelia

- **CONCURSUL LITERAR-ARTISTIC „Târgul librărilor” – PROIECT MUNICIPAL STRATEGII DE STIMULARE A INTERESULUI PENTRU LECTURĂ**

Echipa TIR formată din elevii clasei a V-a A: Smaranda Radu, Diță Timeea, Petre Ogrinja Ianis – prof. îndrumător Tincu Camelia a obținut la:

-Secțiunea PPT – Premiul al II-lea

-Secțiunea Presentare Premiul al II-lea

Concursul national de creație literar-artistică și eseu „În lumea lui Făt-frumos”

– Secțiunea basm ilustrat:

Premiul I – Grecu Maria, clasa a VII-a B, prof. îndrumător Tincu Camelia

Premiul al III-lea – Ciocârlan Matei, clasa aV-a A, prof. îndrumător Tincu Camelia

Mențiune Lazăr Natalia, clasa a VII-a B, prof. îndrumător Tincu Camelia

– Secțiunea basm original:

Mențiune – Dragnea Denisa, clasa aVI-a E, prof. îndrumător Olteanu Cristina

– Secțiunea parodie:

Premiul al III-lea – Oprea Diana Gabriela, clasa a VI-a E, prof. îndrumător Olteanu Cristina

Mențiune: Smaranda Radu, clasa a V-a A, prof. îndrumător Tincu Camelia

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ – CLASA aVIII-a

- **OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ROMÂNĂ, ETAPA JUDEȚEANĂ/A SECTOARELOR MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**

Premiul al III-lea – Bran Vlad Andrei, clasa a VIII-a A, prof. îndrumător Tincu Camelia

Mențiunea all-a – Sumanariu I. Irina-Theodora , clasa a VIII-a C, prof. îndrumător Olteanu Cristina

LIMBA FRANCEZĂ – CLASELE V-VII

OPREA DIANA – CLASA aVI-a E a obținut punctaj maxim la etapa națională a Concursului „Cangurul lingvist”

LIMBA FRANCEZĂ – CLASA a VIII-a - ETAPA PE SECTOR:

Premiul I – Iliescu Andra-Maria

Premiul II- Sumanariu Irina-Teodora; -Pascu Andreea Roxana

Mențiune – Dincă Ștefania Claudia

ETAPA NAȚIONALĂ

Mențiune: Iliescu Andra-Maria

CHIMIE – ETAPA JUDEȚEANĂ concurs național

MENȚIUNE SPECIALĂ – NEDELCU DANIEL MARIAN, clasa a VII-a C

Concursul național de fizică –PHI 2024

Premiul al III-lea – Faur Maria , clasa a VII-a B

LIMBA ENGLEZĂ – ETAPA MUNICIPIU

Premiul II: Grecu Maria, clasa aVII-a B, prof. Stroie Cristina

Mențiuni: Hașim Zahie, clasa aVII-a C, prof. Stroie Cristina

Premiul I: Grogore Maia, clasa aVIII-a A, prof. Stroie Cristina

Mențiuni: Minu Radu Alexandru , clasa aVII-a D, prof. Zahareascu Ileana

Premiul I: Dincă Ștefania Claudia, clasa aVIII-a C, prof. Zahareascu Ileana

OLIMPIADA DE RELIGIE – ETAPA JUDEȚEANĂ

Premiul II- Diță Timeea, clasa a V-a A

Mențiuni – Marin Teodora, clasa a V-a A

Clasa a VI-a

Premiul III- Șerban Ciprian Tudor

Clasa a VII-a

Premiul I- Nedelcu Daniel Marian

Premiul II- Fulga Irina

-Avram Matei

Mențiuni- Pisculungeanu Ștefan

CONCURSUL IUBIREA FAȚĂ DE DUMNEZEU

PREMIUL I –SECȚIUNEA CREAȚIE PLASTICĂ

VIȘAN NICODIM, CLASA aVII-a

CONCURSUL INTERNAȚIONAL – BISERICA, LĂCAȘ DE ÎNCHINARE

PREMIUL SPECIAL – BRATU BIANCA – CLASA a V-a A

-DIȚĂ TIMEEA – CLASA a V-a A

-STARK EMA IOANA – CLASA a V-a A

OLIMPIADA DE RELIGIE – ETAPA JUDEȚEANĂ

CLASA aVIII-a

Premiul I- Pascu andreea, 9,50

Mențiune – Tismănanu Alexia, 8,40

Mențiune – Prodan Adrian, 8,00

CONCURSUL INTERNAȚIONAL – BISERICA, LĂCAȘ DE ÎNCHINARE

PREMIUL SPECIAL – Pascu andreea

-Prodan Adrian

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI
MATEMATICĂ – CONCURSUL COMPER, ETAPA I

NR. CRT.	NUME ȘI PRENUME	CLASA	PREMIUL	PUNCTAJ	PROFESOR COORDONATOR
1.	OTOBÎCU ȘTEFAN	a V-a A	I	95	SAFTA CARMEN
2.	ION ANA MARIA	a V-a A	II	85	SAFTA CARMEN
3.	IORDACHE DIANA TEODORA	a V-a A	III	80	SAFTA CARMEN
4.	MICU GIORGIA EMA	a V-a A	MENȚIUNE	70	SAFTA CARMEN
5.	RUSU VICTOR	a V-a A	MENȚIUNE	70	SAFTA CARMEN
6.	SMARANDA RADU GEORGE	a V-a A	MENȚIUNE	70	SAFTA CARMEN
7.	URSU TOMA DIMITRI	a V-a A	MENȚIUNE	70	SAFTA CARMEN
8.	SESCU MORCOV DRAGOȘ REMUS	a V-a A	MENȚIUNE	65	SAFTA CARMEN
9.	DORODICI LAURA	a VI-a AB	MENȚIUNE	65	SAFTA CARMEN
10.	CRACĂ VICTOR	a VI-a E	MENȚIUNE	65	SAFTA CARMEN

MATEMATICĂ – CONCURSUL COMPER, ETAPA I

NR. CRT.	NUME ȘI PRENUME	CLASA	PREMIUL	PUNCTAJ	PROFESOR COORDONATOR
1.	ȘERBAN NATALIA	a V-a B	MENȚIUNE	70	GHIMPU ADELINA
2.	ANTONACHE ELENA	a V-a C	III	75	GHIMPU ADELINA
3.	COZAN DARIA	a V-a C	III	80	GHIMPU ADELINA
4.	PENCESCU CATĂLIN	a V-a C	III	75	GHIMPU ADELINA
5.	SISEA MIHAI	a V-a C	MENȚIUNE	65	GHIMPU ADELINA
6.	FULGA IRINA	a VII-a D	MENȚIUNE	65	GHIMPU ADELINA
7.	FAUR AMALIA	a VII-a C	MENȚIUNE	70	DIMITRIU ASTRID
8.	STARK SARA MARIA	a VII-a A	MENȚIUNE	65	MACOVEI DESPINA
9.	ENE ALEXANDRU	a VIII-a C	III	80	MACOVEI DESPINA
10.	BRAN VLAD ANDREI	a VIII-a A	III	75	MACOVEI DESPINA
11.	BOANCĂ DRAGOȘ	a VIII-a A	MENȚIUNE	70	MACOVEI DESPINA

MATEMATICĂ – CONCURSUL COMPER, ETAPA aII-a

NR. CRT.	NUME ȘI PRENUME	CLASA	PREMIUL	PUNCTAJ	PROFESOR COORDONATOR
1.	SANDU GABRIEL	a V-a B	III		GHIMPU ADELINA
2.	DINU INGRID	a V-a D	I	95	BOJICĂ FLORICA
3.	SMEU COSMIN	a V-a D	MENȚIUNE	65	BOJICĂ FLORICA

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

*Călătorie spre
performanță și succes*

CONCURSUL COMPER MATEMATICĂ –ETAPA NAȚIONALĂ

Prof. învă. pr. FLOREA ELENA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa	Punctaj
STOIAN AMALIA GEORGIANA	Clasa pregatitoare	B	100
PAVEL ȘERBAN ALEXANDRU	Clasa pregatitoare	B	90
NOROCEL EMA ILINCA	Clasa pregatitoare	B	100
MOISEI CHLOE ANNABELLE PEONY	Clasa pregatitoare	B	100
MIHĂILĂ REBEKA ELENA	Clasa pregatitoare	B	100
MANOLESCU DANIEL ȘTEFAN	Clasa pregatitoare	B	100
MANEA RAREȘ MIHAI	Clasa pregatitoare	B	100
IFTIMIE ȘTEFANIA ADELINA	Clasa pregatitoare	B	100
GOMOESCU MAIA GABRIELA	Clasa pregatitoare	B	100
DUMITRU EVA MARIA	Clasa pregatitoare	B	100
CARCALICEA EVA ELENA	Clasa pregatitoare	B	90

CONCURSUL COMPER LB. ROMÂNĂ –ETAPA NAȚIONALĂ - Prof. învă. pr. FLOREA ELENA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa	Punctaj
STOIAN AMALIA GEORGIANA	Clasa pregatitoare	B	90
NOROCEL EMA ILINCA	Clasa pregatitoare	B	100
MIHĂILĂ REBEKA ELENA	Clasa pregatitoare	B	100
MANOLESCU DANIEL ȘTEFAN	Clasa pregatitoare	B	100
IFTIMIE ȘTEFANIA ADELINA	Clasa pregatitoare	B	100
GOMOESCU MAIA GABRIELA	Clasa pregatitoare	B	100
DUMITRU EVA MARIA	Clasa pregatitoare	B	100

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI
CONCURSUL COMPER MATEMATICĂ – ETAPA NAȚIONALĂ - P.I.P. MARTIN MARIANA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa	Punctaj
VASILE ȘTEFAN ANDREI	Clasa pregatitoare	A	80
TUDOR NICOLAS ALIN	Clasa pregatitoare	A	100
TIȚU EMA IOANA	Clasa pregatitoare	A	100
PETRESCU NIKOLAS IOAN	Clasa pregatitoare	A	100
MARTIN AUGUSTIN MIHAI	Clasa pregatitoare	A	0
GEORGESCU CEZAR ALEXANDRU	Clasa pregatitoare	A	100
DUMITRU ȘTEFAN	Clasa pregatitoare	A	100
CRISTEA IOAN DOMINIC	Clasa pregatitoare	A	100
CHIRIȚĂ ȘTEFAN IULIAN	Clasa pregatitoare	A	100
CALOTĂ MARIUS ANDREI	Clasa pregatitoare	A	100
BORCA ALEXANDRU	Clasa pregatitoare	A	85
BOANCĂ ZINA GABRIELA	Clasa pregatitoare	A	100
ANDRIEȘ TIMEEA ANA MARIA	Clasa pregatitoare	A	100
ALEXE TIBERIU NICOLAE	Clasa pregatitoare	A	100

CONCURSUL COMPER LB. ROMÂNĂ – ETAPA NAȚIONALĂ- P.I.P. MARTIN MARIANA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa	Punctaj
TUDOR NICOLAS ALIN	Clasa pregatitoare	A	65
TIȚU EMA IOANA	Clasa pregatitoare	A	90
PENE ȘTEFAN ADRIAN	Clasa pregatitoare	A	90
MIU MATEI ȘTEFAN	Clasa pregatitoare	A	90
GEORGESCU CEZAR ALEXANDRU	Clasa pregatitoare	A	100
DUMITRU ȘTEFAN	Clasa pregatitoare	A	90

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI

CRISTEA IOAN DOMINIC	Clasa pregatitoare	A	90
CALOTĂ MARIUS ANDREI	Clasa pregatitoare	A	65
BORCA ALEXANDRU	Clasa pregatitoare	A	90
BOANCĂ ZINA GABRIELA	Clasa pregatitoare	A	90
ANDRIEȘ TIMEEA ANA MARIA	Clasa pregatitoare	A	100

CONCURSUL COMPER LB. ROMÂNĂ –ETAPA NAȚIONALĂ- ÎNV. IVĂNUȘ ELENA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa
MIHAI VLAD ANDREI	Clasa pregatitoare	E
MANEA MARIA DANIELA	Clasa pregatitoare	E
HARDULEA IASMINA MIHAELA	Clasa pregatitoare	E
DRAGOMIR EVELYNE MARIA	Clasa pregatitoare	E
CĂRARE ADELA ȘTEFANIA	Clasa pregatitoare	E
BRATU PETRUȚA	Clasa pregatitoare	E
BERTEANU ADELA MARIA	Clasa pregatitoare	E
BĂLĂȘOIU ANDREI NICOLAS	Clasa pregatitoare	E

CONCURSUL COMPER LIMBA ROMÂNĂ –ETAPA NAȚIONALĂ - P.I.P MIHALCEA ANA CORINA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa
TITEL AGNES TEODORA	Clasa a IV-a	A
VASILESCU DAVID	Clasa a IV-a	A
TRĂISTARU ALEXANDRU	Clasa a IV-a	A
TOMESCU ERIC ANDREI	Clasa a IV-a	A
PARASCHIVA LUCA ȘTEFAN	Clasa a IV-a	A
MURAFĂ ANASTASIA	Clasa a IV-a	A
MARCU ANA-PATRICIA	Clasa a IV-a	A
GRĂDINARU TEODORA	Clasa a IV-a	A
CERNICA ROBERT CRISTIAN	Clasa a IV-a	A
BOICU ELIZA MARIA	Clasa a IV-a	A
ALEXE IANIS MIHAI	Clasa a IV-a	A

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 142, BUCUREȘTI
CONCURSUL COMPER LIMBA ROMÂNĂ –ETAPA NAȚIONALĂ - ÎNV. NIȚU ANDRA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa	Punctaj
COTOROBAI PAVEL	Clasa a III-a	C	85
ȘERBAN IOAN SEBASTIAN	Clasa a III-a	C	90
COSTEA REBECA MARIA	Clasa a III-a	C	100
ALEXANDRU GABRIEL	Clasa a III-a	C	90

CONCURSUL COMPER MATEMATICĂ –ETAPA NAȚIONALĂ - ÎNV. TOMA SPERANTA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa	Punctaj
IANCU GABRIEL ȘTEFAN	Clasa I	D	85
HORVAT ANA SOFIA	Clasa I	D	95
CIUREA VLAD ANDREI	Clasa I	D	95
CIUPLEA GABRIEL FLORIN	Clasa I	D	100

CONCURSUL COMPER LIMBA ROMÂNĂ –ETAPA NAȚIONALĂ - ÎNV. TOMA SPERANTA

Nume si prenume	CIC elev	Clasa	Punctaj
HORVAT ANA SOFIA	Clasa I	D	95
DUMITRU SOFIA MARIA	Clasa I	D	95
CIUREA VLAD ANDREI	Clasa I	D	100
CIUPLEA GABRIEL FLORIN	Clasa I	D	90

➤ CU EI NE MÂNDRIM

*Vă mulțumim că ați
parcurs până la capăt
revista școlii noastre!*

Responsabilitatea pentru originalitatea materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor.

ISSN 2821-6822 ISSN-L 2821-6822

MOTTO: "Ai reușit, continuă!

N-ai reușit, continuă!"

– F. Nansen